

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Знай наших!

Патріотизм — це відповідальність

СТОР. 12

Ювілей

Манявському скиту — 400 літ

СТОР. 14

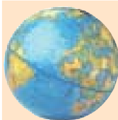
Сучасна проза

Запізнілий пошук дороги до себе

СТОР. 15

№ 128 (5128) СУБОТА, 16 ЛИПНЯ 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Метал зміцнює бюджет

Вісімнадцятий рік поспіль відзначають День працівників металургійної й гірничодобувної промисловості України. Із цієї нагоди в Дніпропетровську відбулися Всеукраїнські врочисті збори профспілкового активу.

— Саме металургія в XIX столітті перетворила наш край на найбільший промисловий центр держави, — зазначив голова Дніпропетровської обласної ради Євген Удод, вітаючи представників гірників і металургів.

СТОР. 5

Наша «НИТКА» для російської «голки»

Міністр оборони вважає передачу українського військового полігона в оренду РФ «оптимальним варіантом». Експерти — проти.

Днями глава вітчизняного оборонного відомства Михайло Єжель повідомив про наміри передати полігон злітно-посадкових систем «НИТКА», розташований на аеродромі Новофедорівка, неподалік міста Саки в Криму, росіянам на умовах оренди.

— Ми одержали листа від міністра оборони РФ із проханням розглянути пропозицію щодо передачі полігона «НИТКА» в оренду. Ми вважаємо це оптимальним варіантом, що дозволить постійно підтримувати належну готовність полігона для тренувань російських льотчиків. При цьому він залишиться у власності нашої країни. Україна одержуватиме орендну плату й не витрачатиме гроші на утримання його і персоналу полігона, — прокоментував це рішення міністр під час зустрічі з першим заступником міністра оборони РФ Миколою Макаровим.

СТОР. 4

Народний вид транспорту: страшно, брудно, дешево, але... за розкладом

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Електричка — зручний і дешевий засіб пересування. Щодня ним їдуть на роботу в столицю й повертаються додому мешканці передмістя. Це незамінний атрибут життя дачників, дрібних аграріїв, котрі приїжджають до міста торгувати тим, що виросло на городі, і бідних мандрівників. Електричками можна без особливих витрат об'їздити всю країну. Але при цьому забудьте про сервіс. Рухомий склад кардинально не оновлювався з 60-х років минулого сторіччя. Трясучись по шпалах у деренчливому вагоні з брудними вікнами й обдертими сидіннями, дивуєшся, як він досі їздить! Але для багатьох співгромадян альтернативи цьому народному виду транспорту немає...

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 8-Й СТОР.

Я ВАМ ПИШУ...

Почесні грамоти — без пошани

Одне з найболючіших питань ветеранів-інвалідів стосується почесних грамот Президії Верховної Ради України. Постає цілком слушне запитання: чому громадяни, які отримали свого часу грамоти ВР УРСР, мають надбавку до пенсії, а ті, хто отримав аналогічну відзнаку вже за часів незалежності, себто — Грамоту Верховної Ради України, не отримує жодного заохочення за свою плідну і самовіддану працю. Невже це справедливо? Чи відзнаки незалежної держави цінуються менше, аніж відзнаки вже неіснуючої соціалістичної імперії?..

П. БАТЮКЕВИЧ,
голова ветеранської організації.
Смотрич Дунаєвецького району Хмельницької області.

ПОДІЇ

Пшениця буде в ціні

За прогнозами, в нинішньому маркетинговому році загальне виробництво зернових в Україні становитиме більш як 45 мільйонів тонн. Такі дані навів директор департаменту економічного розвитку і аграрного ринку Мінагропроду Сергій Кваша, виступаючи на аналітичному форумі в Києві.

За його словами, виробництво пшениці становитиме понад 19 млн. тонн.

С. Кваша зазначив, що цифри характерні для песимістичного сценарію розвитку ситуації. Він також не виключив, що можуть бути зрушення у бік збільшення врожаю. Підставою для цього є той факт, що в південних областях урожайність зернових у середньому на 3 ц/га вища, ніж торік.

Представник Мінагропроду також повідомив, що собівартість пшениці та ячменю в 2011 році становить 1283 гривні за тонну. При цьому ринкова ціна пшениці 3-го класу може збільшитися до 1765 гривень.

Майже сто тисяч прочан очікує Зарваниця

Сьогодні і завтра у Марійському духовному центрі, що в селі Зарваниця на Тернопільщині, відбуватиметься Всеукраїнська проща. До чудотворного місця, де сотні років тому змученому ченцеві, котрий тікав від чужинської навали, явилася Богоматір, прибудуть прочани не лише з різних куточків України, а й із зарубіжжя. У дорозі їх супроводжуватимуть працівники державтоінспекції та карети швидкої допомоги. Організовано харчування і ночівлю. Упродовж двох днів у святому місці відбуватимуться архієрейські літургії, хресна хода, освячення води, концерти духовної пісні. Очікується, що в Богослужіннях візьме участь глава Української греко-католицької церкви блаженніший Святослав Шевчук, **інформує наш кореспондент Любов ЛЕВИЦЬКА.**

КОРОТКО

■ За півроку до Пенсійного фонду Рівненської області надійшло більш як мільярд гривень — на 158 мільйонів більше, ніж за такий само період торік. Нині середній розмір пенсії по області становить 1025 гривень, **повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

■ Голова організації «Допомога дітям Чорнобиля» Ерiх Кох та доктор медицини Ганс Ібел з Німеччини відвідали Катеринопільське відділення ранньої соціальної реабілітації дітей-інвалідів і передали медперсоналу закладу необхідне обладнання та подарунки дітям, **повідомляє наш власкор у Черкаській області Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ Кримське управління МНС продовжило до неділі штормове попередження, раніше оголошене в регіоні через погіршення погоди, — 15—16 липня на півострові місцями очікуються сильні зливи, град, вітер швидкістю 17—22 метри на секунду **(УНІАН).**

В Україні нарахували понад 6660 офіційних мільйонерів

ГОЛОС УКРАЇНИ № 128 (5128)
СУБОТА, 16 ЛИПНЯ 2011

Ліки: знизити ціни, контролювати якість, вигнати фальсифікат

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Громадяни України в буквальному сенсі працюють на аптеку. За даними статистики, у середньому співвітчизник витрачає на ліки 500 грн. на рік. І це ще найнижчий показник серед європейських країн. Соціологічні дослідження показують: 97% населення країни протягом року мали потребу в медичних препаратах, але кожен десятий не зміг їх придбати через дороженечу.

Про це йшлося на засіданні Комітету Верховної Ради з питань охорони здоров'я за участі профільного міністерства, митної служби, представників фармацевтичного ринку та громадських організацій, де обговорювалася проблема захисту вітчизняного ринку від неякісних і фальсифікованих медпрепаратів і вдосконалення цінової політики у сфері обороту лікарських засобів.

Голова профільного парламентського комітету Тетяна Бахтеєва констатувала: за роки незалежності України так і не вдалося створити систему забезпечення населення якісними й доступними ліками. Вона закликала об'єднатися у вирішенні цієї проблеми всі гілки влади, бізнесу і громадськість.

У свою чергу перший заступник міністра охорони здоров'я України Раїса Моїсеєнко повідомила, що розроблено і розміщено на сайті Мінохорони здоров'я реєстр оптово-відпускних цін на ліки, які закуповуються за державний рахунок. Цей перелік дає об'єктивну картину середньої вартості препаратів, якою користуються, у тому числі, медустанови.

ДОВІДКОВО

За підсумками 2010 року обсяг фармринку України в цінах виробника становив 22,4 млрд. грн. За чотири місяці цього року обсяг ринку обчислюється у 7,4 млрд. грн. І це на 21% більше порівняно з аналогічним періодом минулого року.

Наша країна посідає четверте місце серед держав СНД у вживанні фармпродукції на душу населення. При цьому 3/4 ринку займають імпортні препарати. Як правило, ціни на них у 3—5 разів вищі за вітчизняні.

Комітет вивчав питання закупівель лікарських засобів і з'ясував, що ціни завищували багаторазово. Це підтверджено останньою місією ВООЗ в Україну. За даними цієї міжнародної організації, деякі препарати, зокрема для лікування ВІЛ/СНІД, Мінохорони здоров'я придбало за цінами, що у п'ять разів перевищують ті, за якими їх закуповував Глобальний фонд. Тетяна Бахтеєва звернула увагу, що благодійна допомога, яка надходить від міжнародних фондів, обкладається у нас 20%-им податком ПДВ і 6%-им митним збором. Тому жоден з гуманітарних траншів не був виконаний повністю.

У 2009 році аптеки продали без рецептів ліків на суму 8,6 млрд. грн. Експерти твердять: половина із придбаних з власної ініціативи ліків куплені громадянами без будь-якої потреби. У більшості випадків за «порадою» реклами. Т. Бахтеєва зареєструвала законопроект про цілковиту заборону реклами медпрепаратів на телебаченні та у ЗМІ.

Профільний комітет на своєму засіданні виклав низку аргументів на користь запровадження ПДВ на імпортовані ліки і вироби медичного призначення. Підвищення вартості препаратів при запровадженні ПДВ буде компенсовано за рахунок зменшення обсягів вживання ліків, що їх люди купують без рекомендацій лікаря.

— Запровадження ставки ПДВ на ліки буде дієвим інструментом раціонального формування ціни і стримуючим чинником необгрунтованого завищення митної вартості препаратів, — пояснив голова парламентського Комітету з питань охорони здоров'я.

Також депутати рекомендували митниці створити окремий термінал для лікарських вантажів з певним температурним режимом. Це дозволить гарантувати зберігання препаратів, їх якості та безпеки на шляху транспортування.

А очищенню вітчизняного ринку пігулок і таблеток від підробок сприятиме законопроект, ініційований депутатом Валерієм Коновалюком, який вводить термін «фальсифікований лікарський засіб» і передбачає кримінальну відповідальність за розповсюдження фальсифікату.

Ольга ВАУЛІНА.

АРХІВАРІУС

16 липня 1990 року Верховна Рада УРСР прийняла Декларацію про державний суверенітет України

«Верховна Рада Української РСР, виражаючи волю народу України... П Р О Г О Л О Ш У Є державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах».

У Декларації визначалося виняткове право народу України володіти, користуватися і розпоряджатися національним багатством України, мати власні збройні сили, самостійно створювати банкову, цінову, фінансову, митну, податкову системи, формувати державний бюджет.

Цим документом було задекларовано наше прагнення до суверенітету. А через рік і вісім днів у стінах Верховної Ради прозвучав Акт про незалежність України.

Юрій ПЕРЕБАЄВ.

Фото з фондів Укрінформу.

Кияни і гості столиці біля будинку Верховної Ради УРСР. 16 липня 1990 року.

Жорстоко побито депутата обласної ради

На депутата Одеської обласної ради Михайла Шмушковича (фракція Партії регіонів) напали біля його будинку — троє невідомих били молодого депутата металевими прутами.

Із численними травмами голови і тіла депутата доставлено до 11-ї міської клінічної лікарні, за фактом нападу порушено кримінальну справу.

Голова Одеської обласної державної адміністрації Едуард Матвійчук заявив, що розглядає цей злочин як «виклик кримінальних структур владі, яка активно наводить порядок в області, як виклик Партії регіонів». «Михайло Шмушкович відомий своєю активною життєвою позицією та відданістю ідеалам партії. Питання нападу на депутата — на моєму особистому контролі. За цей злочин винних буде жорстоко покарано», — пообіцяв керівник області.

Заступник голови Одеської обласної ради Олексій Гончаренко заявив: «Вважаю, що за цим злочином стоїть керівництво Одеської міської ради. На 11 годину ранку було призначено засідання виконкому міськради, де мало розглядатися питання про підвищення тарифів на паркування автомобілів. Громадська організація «Якість життя» і депутат облради Михайло Шмушкович були категорично проти цього підвищення. Він повинен був виступити на тому засіданні виконкому міськради».

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

Економічна співпраця чи економічний шантаж?

Країни Митного союзу прагнуть вступити до Світової організації торгівлі, але поводяться як члени Ради економічної взаємодопомоги (організація, до якої за часів СРСР входили країни Східної Європи). Так народний депутат, лідер партії «Фронт змін» Арсеній Яценюк оцінив чергове обмеження українського імпорту до країн Митного союзу, в даному разі м'ясо-молочної продукції.

«Україна нарешті має сформувати бачення економічних відносин з Росією та Митним союзом, бо нині у нас не економічні відносини, а економічний шантаж. Він почався ще за часів президентства Леоніда Кучми і триває зараз: у вересні 2009 року Росія запровадила 30-відсоткове мито на імпорт труб із нержавіючої сталі, основним постачальником яких є Україна, у жовтні 2010 року Росія вкотре заборонила постачання м'яса та молока з українських підприємств, у Росії досі діє імпортне мито на український цукор у розмірі 330 доларів за тонну, з 8 липня 2011 року запроваджено імпортне мито у розмірі 294 долари за тонну на імпортну карамель, 60 відсотків якої до Росії поставляє Україна, Національний союз виробників Росії пропонує обмежити імпорт сиру з України, а тепер Митний союз ще й обмежив ввезення української м'ясо-молочної продукції», — цитує слова Арсенія Яценюка його прес-служба.

Зазначаючи, що члени Митного союзу (Росія, Білорусь та Казахстан) претендують на членство у Світовій організації торгівлі, народний депутат наголошує, що це може стати можливим лише після підписання Україною з цими державами протоколів про режими доступу товарів та послуг у рамках СОТ. У зв'язку з цим парламентарій пропонує Президенту Віктору Януковичу терміново звернутися до керівництва країн—членів Митного союзу з переліком економічних вимог України.

НА ДУМКУ А. ЯЦЕНЮКА, У ЦИХ ВИМОГАХ МАЄ ЙТИСЯ ПРО:

— забезпечення вільного доступу для українських товарів на ринки Росії, Білорусі та Казахстану;

— припинення економічного шантажу України та вироблення спільних підходів в економічній політиці;

— визначення справедливої ціни на природний газ для України;

— зняття тарифних та нетарифних обмежень на постачання українських товарів до країн Митного союзу.

Парламентарій зазначає, що тільки після підписання двосторонніх протоколів з країнами, що входять до Митного союзу, Україна може розглядати питання про співпрацю з цим об'єднанням. «На відміну від наших партнерів, ми не шантажуємо, а вимагаємо застосовувати правила та процедури зони вільної торгівлі, яка діє між нашими країнами. Ми звертаємо увагу, що членство в СОТ Росії, Білорусі та Казахстану можливе лише за наявності чітких домовленостей із Україною», — наголосив А. Яценюк.

Сергій КОВАЛЕНКО.

Вина Тимошенко доведена зібраними доказами...

Печерський райсуд Києва розпочав судове слідство у справі екс-прем'єр-міністра Юлії Тимошенко щодо підписання газових угод. Однак ані сама обвинувачувана, ані її захисники присутні в залі засідань не були, бо суд постановив видалити з залу суду Ю. Тимошенко на одне засідання за неповагу до суду.

Це сталося після того, як більше години суддя вмовляв обвинувачену звертатися до суду стоячи, як це передбачає процесуальне законодавство. Однак екс-прем'єр відмовлялася вставати. Сторона обвинувачення також висловилася за видалення підсудної із зали судових засідань за порушення законодавства та відмову вставати. «Відбувається явне зневажання до суду. Вся поведінка підсудної свідчить про її зневажання до суду», — заявив Р. Кірєєв. Із залу засідань Печерського райсуду також видалили народних депутатів від БЮТ Гарегіна Арутюнова та Юрія Одарченка, котрі вигукували репліки щодо перебігу подій в суді.

Прокурор Лілія Фролова розпочала зачитувати обвинувальний висновок у кримінальній справі за обвинуваченням колишнього прем'єр-міністра України Юлії Тимошенко у перевищенні службових повноважень під час підписання газової угоди з РФ у 2009 році, який викладено на 73-х сторінках. Коли прокурор дійшла до документів, у яких є свідчення обвинуваченої та свідків у справі, суддя ухвалив рішення про заборону фото та відеофіксації, а також трансляції судового засідання. Пряму трансляцію припинили, однак журналісти змогли залишатися в залі суду і проводити диктофонні записи.

Серед зачитаних показань свідків були, зокрема, показання екс-глави НАК «Нафтогаз України» Олега Дубини та Прем'єр-міністра М. Азарова, **повідомляє УНІАН.** О. Дубина заявив, що він відмовлявся підписувати контракт з умовами постачання газу по 450 доларів за тисячу кубометрів без директив Кабінету Міністрів, але екс-прем'єр змусила його підписати газові контракти з Росією у 2009 році під загрозою звільнення. А за два дні Ю. Тимошенко надала затверджені нею особисто і скріплені печаткою уряду директиви. У показаннях М. Азарова йдеться, що колишня глава українського уряду в обмін на зниження ціни на російський газ погоджувалася продовжити на 50 років термін базування Чорноморського флоту РФ в Криму.

В обвинувальному висновку прокурор Л. Фролова звинуватила Ю. Тимошенко не лише у вчиненні злочину, передбаченого ч. 3 ст. 365 Кримінального кодексу України (перевищення влади або службових повноважень), а так само і в тому, що в 2005 році проти екс-прем'єра в Росії було висунуто кримінальне обвинувачення за фактом організації хабара. «Встановлено, що Тимошенко Ю. В. на шлях виправлення не стала та, перебуваючи на посаді прем'єр-міністра України в 2009 році, вчинила тяжкий злочин у службовій діяльності», — заявила прокурор. На думку сторони обвинувачення, навмисність дій Тимошенко полягає в її бажанні створити «позитивний імідж ефективного керівника». За словами Л. Фролової, під час досудового слідства також не було встановлено обставин, які можуть пом'якшити покарання обвинуваченої.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Діагноз — перелом склепінної частини черепа

Постанова Верховної Ради України

Про відзначення 60-річчя Української Ради Миру

У вересні 2011 року виповнюється 60 років з дня заснування Української Ради Миру (при заснуванні — Український республіканський комітет захисту миру) — однієї з найстаріших всеукраїнських громадських організацій.

Своєю діяльністю Українська Рада Миру робить вагомий внесок у формування і проведення зовнішньополітичного курсу України, об'єднання зусиль громадськості, спрямованих на утвердження її авторитету як миролюбної, без'ядерної, позаблокової держави, духовне згуртування суспільства, виховання молоді в дусі патріотизму.

За роки свого існування Українська Рада Миру стала відомою у світі миротворчою організацією. Її діяльність неодноразово вшановувалася відзнаками Всесвітньої Ради Миру, ООН, ЮНЕСКО та інших авторитетних міжнародних організацій.

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Підтримати пропозицію Української Ради Миру про відзначення у вересні 2011 року на державному рівні 60-річчя з дня заснування Української Ради Миру.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у двотижневий термін з дня прийняття цієї Постанови затвердити план заходів щодо відзначення 60-річчя Української Ради Миру, а також вирішити в установленому порядку питання, пов'язані з організаційним, матеріально-технічним, фінансовим та іншим забезпеченням цих заходів;

підготувати і подати на розгляд Верховної Ради України законопроект про включення Української Ради Миру до переліку всеукраїнських громадських організацій, яким держава надає матеріальну допомогу згідно із статтею 8 Закону України «Про об'єднання громадян»;

разом із Київською міською державною адміністрацією розглянути та врегулювати питання щодо розміщення Української Ради Миру.

3. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України організувати цикли тематичних теле- і радіопередач щодо історії та видатних діячів Української Ради Миру, а також щодо заходів, які проводитимуться у зв'язку з відзначенням 60-річчя Української Ради Миру.

4. Запропонувати:

Національному банку України виготовити і ввести в обіг ювілейну монету, присвячену 60-річчю Української Ради Миру;

Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» видати серію поштових марок і конвертів, присвячених 60-річчю Української Ради Миру.

5. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України у закордонних справах.

6. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
8 липня 2011 року.
№ 3689-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про вшанування пам'яті Валентина Феліксовича Войно-Ясенецького (святителя і сповідника Луки), православного святого, вченого, лікаря-хірурга, подвижника, архієпископа Кримського та Сімферопольського

11 червня 2011 року виповнилося 50 років з дня смерті Валентина Феліксовича Войно-Ясенецького (святителя і сповідника Луки), православного святого, вченого, лікаря-хірурга, подвижника, архієпископа Кримського та Сімферопольського.

Враховуючи важливість постаті Валентина Феліксовича Войно-Ясенецького (святителя і сповідника Луки), Верховна Рада України **постановляє:**

1. Урочисто вшанувати на державному рівні 50-річчя з дня смерті Валентина Феліксовича Войно-Ясенецького (святителя і сповідника Луки).

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у двотижневий термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо вшанування на державному рівні 50-річчя з дня смерті Валентина Феліксовича Войно-Ясенецького (святителя і сповідника Луки);

у двотижневий термін з дня утворення зазначеного організаційного комітету розробити та затвердити план заходів щодо вшанування на державному рівні 50-річчя з дня смерті Валентина Феліксовича Войно-Ясенецького (святителя і сповідника Луки), вирішити питання щодо фінансового та матеріально-технічного забезпечення цих заходів.

3. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України підготувати тематичні теле- і радіопередачі, присвячені життю і діяльності, священицькому служінню Валентина Феліксовича Войно-Ясенецького (святителя і сповідника Луки), та забезпечити висвітлення в засобах масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з вшануванням 50-річчя з дня його смерті.

4. Запропонувати Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» видати серію поштових марок, присвячених життю і священицькому служінню Валентина Феліксовича Войно-Ясенецького (святителя і сповідника Луки).

5. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності.

6. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
6 липня 2011 року.
№ 3599-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про 70-річчя трагедії Бабиного Яру

У 1941-1943 роках Бабин Яр став місцем масових страт і поховань, величезною братською могилою, де тільки згідно з офіційними даними загинуло понад 100 тисяч осіб різних національностей, мирних жителів, військовополонених, комуністів, підпільників, партизанів, націоналістів.

У зв'язку з 70-річчям початку масового знищення наших співвітчизників у Бабиному Яру та з метою увічнення пам'яті жертв фашизму Верховна Рада України **постановляє:**

1. Вшанувати на державному рівні пам'ять жертв трагедії Бабиного Яру.

2. Щорічно відзначати День пам'яті жертв Голокосту 27 січня.

3. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів до 70-річчя трагедії Бабиного Яру;

розробити та затвердити план заходів до 70-річчя трагедії Бабиного Яру, вирішити питання щодо фінансового та матеріально-технічного забезпечення відповідних заходів;

передати Національному історико-меморіальному заповіднику «Бабин Яр» будинок за адресою: м. Київ, вул. Мельникова, 44, де має бути розташована його дирекція та влаштована тематична фотовиставка;

забезпечити фінансування генерального проекту розвитку Національного історико-меморіального заповідника «Бабин Яр», до якого включити такі об'єкти:

науково-просвітницький центр «Спадщина»;

пам'ятник жертвам погромів.

4. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України:

забезпечити показ тематичних теле- і радіопередач та висвітлення в засобах масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з 70-річчям трагедії Бабиного Яру;

продовжити видання матеріалів щодо подій, які стосуються трагедії Бабиного Яру, використовуючи українські, російські, німецькі та інші архіви.

5. Рекомендувати Міністерству культури України:

забезпечити у музеях, бібліотеках та інших місцях організацію тематичних виставок, присвячених трагедії Бабиного Яру;

встановити експозицію «Історія та культура євреїв України» в Національному центрі ділового та культурного співробітництва «Український дім»;

створити окремий веб-сайт Національного історико-культурного заповідника «Бабин Яр» для висвітлення проблем його історії та сучасної діяльності.

6. Рекомендувати Міністерству освіти і науки, молоді та спорту України провести в навчальних закладах уроки на тему: «Трагедія Бабиного Яру: уроки історії».

7. Запропонувати Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» видати серію поштових марок до 70-річчя трагедії Бабиного Яру.

8. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності.

9. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
5 липня 2011 року.
№ 3560-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про відзначення 320-річчя з дня народження Калнишевського Петра Івановича — політичного і військового діяча, останнього кошового отамана Запорізької Січі

У червні 2011 року виповнилося 320 років з дня народження Калнишевського Петра Івановича — політичного і військового діяча, останнього кошового отамана Запорізької Січі.

Враховуючи важливість постаті Петра Івановича Калнишевського, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Урочисто відзначити на державному рівні 320-річчя з дня народження Калнишевського Петра Івановича.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у двотижневий термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення на державному рівні 320-річчя з дня народження Калнишевського Петра Івановича;

у двотижневий термін після утворення зазначеного організаційного комітету розробити та затвердити план заходів щодо відзначення на державному рівні 320-річчя з дня народження Калнишевського Петра Івановича, вирішити питання щодо фінансового та матеріально-технічного забезпечення вказаних заходів;

забезпечити організацію тематичних виставок, присвячених життю та діяльності Калнишевського Петра Івановича.

3. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України організувати показ тематичних теле- і радіопередач, присвячених життю та діяльності Петра Івановича Калнишевського, забезпечити висвітлення в засобах масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з відзначенням 320-річчя з дня його народження.

4. Запропонувати Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» видати серію поштових марок, присвячених 320-річчю з дня народження Калнишевського Петра Івановича.

5. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності.

6. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
6 липня 2011 року.
№ 3600-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про відзначення на державному рівні 555-річчя заснування міста Борщева Тернопільської області

Враховуючи історичну цінність міста Борщева Тернопільської області, його пам'яток архітектури, історії і культури та з нагоди 555-річного ювілею, Верховна Рада України **постановляє**:

1. Підтримати ініціативу Борщівської міської ради Тернопільської області щодо відзначення у вересні 2011 року на державному рівні 555-річчя заснування міста Борщева.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у двотижневий термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів з відзначення на державному рівні 555-річчя заснування міста Борщева Тернопільської області, включивши до його складу представників центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, громадськості, науки, освіти, мистецтва і культури;

розробити і затвердити план необхідних заходів;

передбачити виділення коштів для підготовки та проведення заходів, пов'язаних із відзначенням на державному рівні 555-річчя заснування міста Борщева Тернопільської області, насамперед на реставрацію пам'яток архітектури, історії та культури, впорядкування комунального господарства міста, організацію культурно-мистецьких та освітніх заходів.

3. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України забезпечити висвітлення у засобах масової інформації підготовки та відзначення 555-річчя заснування міста Борщева Тернопільської області.

4. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради; України з питань культури і духовності та Комітет Верховної Ради України з питань бюджету.

5. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
8 липня 2011 року.
№ 3690-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення процедури посвідчення права власності на землю

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) доповнити статтею 53^5 такого змісту:

«Стаття 53^5. Порушення строку видачі державного акта на право власності на земельну ділянку

Порушення посадовою особою встановленого законодавством строку видачі державного акта на право власності на земельну ділянку —

тягне за собою накладення штрафу від двадцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Діяння, передбачене частиною першою цієї статті, вчинене посадовою особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке саме порушення, —

тягне за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

2) статтю 221 після цифр «51^2» доповнити цифрами «53^5»;

3) у частині першій статті 238^1 цифри «52-56» замінити цифрами «$52\text{-}53^4$, 54-56»;

4) у частині першій та пункті 1 частини другої статті 242^1 цифри «52-55» замінити цифрами «$52\text{-}53^4$, 54-55»;

5) абзац другий пункту 1 частини першої статті 255 після цифр «51^2» доповнити цифрами «53^5».

2. У Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27):

1) у частині шостій статті 126:

в абзаці другому слова «про відчуження земельної ділянки із зазначенням документа, на підставі якого відбулося відчуження» замінити словами «про перехід права власності на земельну ділянку із зазначенням документа, на підставі якого відбувся такий перехід»;

після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

«У разі набуття права власності на земельну ділянку кількома набувачами або у разі відсутності на відповідному державному акті місця для проставлення відмітки про перехід права власності на земельну ділянку набувачеві або відчужувачеві земельної ділянки протягом 30 календарних днів з дня подання ним до органу, який здійснює видачу зазначеного акта, документів, передбачених законодавством, видається державний акт на право власності на земельну ділянку».

У зв'язку з цим абзаци третій і четвертий вважати відповідно абзацами четвертим і п'ятим;

2) частину першу статті 211 доповнити пунктом «к» такого змісту:

«к) порушення строку видачі державного акта на право власності на земельну ділянку».

3. У пункті 2 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо документів, що посвідчують право на земельну ділянку, а також порядку поділу та об'єднання земельних ділянок» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 29, ст. 396):

у третьому реченні слова «державний акт на право власності на землю (земельну ділянку)» замінити словами «державний акт на право приватної власності на землю, державний акт на право власності на землю або державний акт на право власності на земельну ділянку»;

доповнити абзацами другим і третім такого змісту:

«У разі якщо нотаріус, який до набрання чинності цим Законом посвідчив (видав) зазначений у частині другій статті 126 Земельного кодексу України документ, припинив діяльність, але державний акт на право власності на земельну ділянку органом, який здійснював видачу таких актів, не видано, письмовий запит, передбачений абзацом першим цього пункту, до органу, який здійснює державну реєстрацію земельних ділянок, вилучення державного акта на право приватної власності на землю, державного акта на право власності на землю або державного акта на право власності на земельну ділянку з державного нотаріального архіву та проставлення на ньому відмітки про перехід права власності на земельну ділянку, здійснює державний нотаріус відповідного державного нотаріального архіву.

У разі відсутності у справах нотаріуса державного акта на право приватної власності на землю, державного акта на право власності на землю або державного акта на право власності на земельну ділянку, що видавався її відчужувачу, новому власнику (набувачеві) земельної ділянки видається державний акт на право власності на земельну ділянку протягом 30 календарних днів з дня подання ним до органу, який здійснює видачу державного акта на право власності на земельну ділянку, усіх передбачених законодавством документів».

II. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
16 червня 2011 року.
№ 3521-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про ветеринарну медицину» щодо виробництва та обігу ветеринарних препаратів

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про ветеринарну медицину» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 5-6, ст. 53) такі зміни:

1. У пунктах 12 і 13 частини сьомої статті 7 слова «ветеринарних препаратів» та «репродуктивного матеріалу» виключити.

2. У статті 50:

пункти 2 і 3 частини першої виключити;

у частині третій слова «належного розведення тварин» та «ветеринарних препаратів» виключити.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у двомісячний строк з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти і забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
16 червня 2011 року.
№ 3522-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань створення та діяльності фермерських господарств

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У третьому реченні частини шостої статті 118 Земельного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27) слова «висновки конкурсної комісії» замінити словами «документи, що підтверджують досвід роботи у сільському господарстві або наявність освіти, здобутої в аграрному навчальному закладі».

2. У Законі України «Про фермерське господарство» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 45, ст. 363; 2005 р., № 52, ст. 560; 2009 р., № 29, ст. 390, № 38, ст. 535; 2010 р., № 4, ст. 22; 2011 р., № 6, ст. 41, №№ 13-17, ст. 112):

1) частину першу статті 5 викласти в такій редакції:

«Право на створення фермерського господарства має кожний дієздатний громадянин України, який досяг 18-річного віку та виявив бажання створити фермерське господарство»;

2) статтю 6 виключити;

3) у частині першій статті 7:

друге речення абзацу другого викласти в такій редакції: «До заяви додаються документи, що підтверджують досвід роботи у сільському господарстві або наявність освіти, здобутої в аграрному навчальному закладі»;

доповнити абзацом третім такого змісту:

«Перелік документів, що підтверджують досвід роботи у сільському господарстві, затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у сфері аграрної політики».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

1) прийняти нормативно-правові акти, що випливають із цього Закону;

2) забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
16 червня 2011 року.
№ 3523-VI.

У попередньому числі «Голосу України» на 3-й стор. були опубліковані фрагменти матеріалу «Мельниченко намагається уникнути «Шпигунської справи», взятого із інтернет-видання «Українська правда».

ГОЛОС УКРАЇНИ № 128 (5128)
СУБОТА, 16 ЛИПНЯ 2011

У Монастирищенському районі Черкащини побудовано 10–модульний елеватор місткістю 50 тисяч тонн зерна. Для спорудження було залучено вітчизняні інвестиції у сумі 45 мільйонів гривень, *інформує наш власкор у Черкаській області Лідія Титаренко*

Президент України Віктор ЯНУКОВИЧ підписав Указ, яким вніс зміни до переліку заходів з нагоди святкування 20–ї річниці Незалежності України. Зокрема, Президент постановив скасувати проведення 24 серпня 2011 року параду військ у Києві, Керчі, Одесі, Севастополі, а також у містах, де розташовані штаби військових округів та видів Збройних Сил України *(УНН)*

Наша «НИТКА» для російської «голки»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Тим часом, на думку деяких експертів, подібна політика взагалі не відповідає інтересам України. Такої думки дотримується директор Центру досліджень армії, роззброєння і конверсії Валентин Бадрак. За його словами, інтерес до оренди комплексу проявляли й інші країни. Зокрема, Китай та Індія. Але чомусь перевага віддається сусідові.

— За домовленістю Росія компенсувала, а не платила нам за його використання: передавали запасні частини, комплектуючі до літаків. По суті, фінанси не перевищували суми щорічно 500 тисяч доларів. Це — мізер, якщо порівнювати із сумами реальної оренди подібних комплексів, — вважає Валентин Бадрак.

ДОВІДКОВО

Полігон злітно-посадкових систем «НИТКА» створений у 1980 році для тренування льотного складу корабельної авіації і проведення випробувань авіаційної та іншої техніки, що використовується для забезпечення посадки літальних апаратів на палубу авіаносця. Полігон «НИТКА» використовується Російською Федерацією на підставі відповідної Угоди між урядами України й РФ від 7 лютого 1997 року, яка ратифікована законом України в 2004 році.

Російська Федерація за оренду полігона має платити щорічно по 4—5 мільйонів доларів. Тільки в такому разі угода між Україною та Росією буде збалансована. Такої думки дотримується директор IKK Defense Сергій Згурець.

Експерт вважає, що договір оренди повинен передбачати контроль із боку України за своїм полігоном і виключити варіант суборенди. А якщо цих запобіжних заходів не буде дотримано, російська сторона зможе віддати тренажерний комплекс у користування китайським або індійським пілотам, і в такий спосіб одержати подвійну вигоду.

Цей полігон ще називають заритим у землю авіаносцем. Україна здає його «напрокат» російським льотчикам палубної авіації для відпрацювання зльоту й посадки. Спостерігачі називають його символом військово-технічного співробітництва між Україною та Росією, таким собі лакмусовим папірцем взаємин між двома країнами. У ситуації, що склалася, наміри вітчизняного військового відомства більш альтруїстичні стосовно «стратегічного партнера», ніж економічно вигідні хоча б стосовно власного бюджету.

Ольга ВІТЕР.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Всесвітній форум українців відбудеться в серпні

П'ятий Всесвітній форум українців пройде в Києві 19—21 серпня і приурочать його до 20-ї річниці незалежності. Як розповів на прес-конференції голова Української всесвітньої координаційної ради Дмитро Павличко, у форумі планується участь трьохсот делегатів із більш ніж 40 країн.

Будуть представлені 100 делегатів від східної спільноти, 100 — від західної і 100 делегатів з України. Також плановано разом з Міністерством закордонних справ запросити для участі у форумі 50 почесних гостей, серед яких будуть не тільки вихідці з України, а й також іноземці, які відіграють значну роль у становленні іміджу нашої країни за кордоном.

Заступник голови Української всесвітньої координаційної ради Михайло Ратушний повідомив, що цього року держава виділила на проведення всіх заходів форуму 3,3 мільйона гривень.

На його думку, підтримка держави в проведенні цього форуму має засвідчити готовність України підтримувати національно-культурні й мовні потреби своїх співвітчизників за рубежем.

Відкриття форуму відбудеться в Національному театрі опери й балету ім. Тараса Шевченка, основні заходи заплановані в «Українському домі».

Крім пленарних засідань делегати візьмуть участь у семи секціях, орієнтованих на гуманітарні питання, освіту, молодіжну політику. Також працюватимуть секції з правових, інформаційних питань і питань, присвячених трудовій міграції та становищу українців у Росії.

Нагадаємо, що попередній, четвертий Всесвітній форум українців проходив п'five років тому напередодні Дня Незалежності України.

Марина КРИВДА.

Ветеринари та правоохоронці розслідують загибель 24 тисяч індиків

Причинами падежу птиці у філії «Світанок» агрофірми «Шахтар» (Слов'янський район Донецької обл.) займаються кілька інстанцій. Нагадаємо, що в цьому спеціалізованому господарстві раптово загинули 24,5 тисячі індиків. Як повідомив головний ветеринарний лікар області Анатолій Пригодін, усі матеріали — тушки птахів, кров, комбікорми — направлено до Спеціальної державної служби ветеринарної медицини, Державного НДІ із лабораторної діагностики, Інституту експериментальної та клінічної ветеринарної медицини, Маріупольської державної лабораторії ветеринарної медицини, Донецької міжобласної спеціалізованої лабораторії із хвороб птахів та Слов'янської міжрайонної лабораторії ветеринарної медицини.

Експерти із маріупольської лабораторії виявили у комбікормах, вироблених на Ізюмському комбікормовому заводі (Харківська область), два види токсинів. Перевищення гранично припустимої концентрації шкідливих речовин — у 3—3,2 разу. За фактом пригоди правоохоронні органи проводять розслідування. Загиблих птахів, за словами головного ветеринарного лікаря області, утилізують на спеціальному виробництві шляхом високотемпературного спалювання. Після отримання необхідних висновків та рекомендацій фахівців вирішуватиметься доля решти птахів.

Ліна КУЩ.

ФОТОФАКТ

У столиці на Майдані Незалежності активістки руху FEMEN провели акцію під назвою «Євро-мийка 2012», або «Немає води в крані — миюся на Майдані».

Фото Олександра КОСМАЧА (Укрінформ).

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

На фестиваль — зі щитом і мечем

Поблизу села Шестовиці відбувся міжнародний фестиваль історичного фехтування та слов'яно-варязької культури «Коровель-2011». Його учасники зустрілися у турнірах «Щит—меч» та «Меч—меч», змагалися у стрільбі з лука. Більшість гостей приїхали до місця археологічних розкопок варязької фортеці у костюмах, що відповідали добі X—XII століть.

— Загалом у заході беруть участь до 250 юнаків та дівчат, — повідомив керівник археологічної експедиції Володимир Коваленко. — Ми ознайомили їх із новими нашими знахідками, зокрема — з вістрям монгольської стріли, що дає підставу говорити про падіння цього форпосту під час татаро-монгольської навали.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

До моряків приїхав човен

Моторний човен на вісім осіб, кондиціонер для їдальні, канцтовари на повний навчальний рік — ці подарунки для особового складу мінного тральника «Черкаси» Військово-Морських сил України привезла для моряків делегація Черкащини.

Як повідомив капітан тральника Олексій Заєць, на військовому кораблі несуть службу переважно юнаки з Черкас, а також з інших населених пунктів України. Між керівництвом Шевченкового краю та командою судна існує постійний зв'язок.

Зараз черкащани готують новий подарунок для своїх підопічних — сучасне навігаційне обладнання, яке випускає одне з підприємств області.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

ЦИФРА

91 дитина з Івано-Франківщини поїхала в Міжнародний дитячий центр «Артек» на VI тематичну оздоровчу зміну «Україна запрошує друзів». Серед них — діти, які є сиротами, інвалідами, з багатодітних і малозабезпечених сімей, ті, які перебувають на диспансерному обліку, а також переможці різних мистецьких фестивалів та конкурсів. Загалом від початку року до МДЦ «Артек» та УДЦ «Молода гвардія» направлено на тематичні оздоровчі зміни 637 дітей пільгових категорій.

Дарина НАЗАРЧУК.

Шахрайська парочка обкрадала пенсіонерів

Чоловік і жінка віком 35—40 років, видаючи себе за соціальних працівників, навідувалися до самотніх стареньких мешканців Тернополя. Повідомляли, що їм належить додаткова матеріальна допомога, і просили оформити документи. Сума була порівняно невеликою. Шахраї діставали купюру вартістю 200 або 500 гривень і просили дати здачу. Старенькі йшли до схովку і віддавали решту грошей. Але тут з'ясовувалося, що в оформленні документа вкралася помилка. Поки гостя разом із пенсіонером переписували папери, її напарник встигав викрасти гроші зі схову. Жодних документів шахраї, звісно, не залишали. Детально описати їх старенькі люди також не можуть. Повідомляли вони в міліцію із запізненням, адже не одразу виявляли пропажу. Це утруднює пошуки. За словами керівника міської міліції Андрія Матрифайла, потерпіли п'ятеро пенсіонерів. Правоохоронці просять не втрачати пильності. Спокусившись на кілька гривень, можна втратити всі свої заощадження.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Горить ліс

Через спеку цього літа від самозаймання у лісах Миколаївської області дедалі частіше фіксують випадки загорянь. Пожежну небезпеку спеціалісти кваліфікують за 4-м класом. Уже вигоріло понад 12 гектарів лісових насаджень на площах державного лісового фонду та 20 гектарів — на територіях інших форм власності, де мали місце 37 випадків пожеж. Державна лісова охорона Миколаївської області у зверненні, оприлюдненому в електронних і друкованих ЗМІ регіону, просить у населення сприяння в проведенні протипожежних заходів.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

Цей полігон ще називають заритим у землю авіаносцем

У Полтаві новий податок — на нерухомість

Услід за Кременчуком місцевий податок на нерухоме майно запроваджено і в самому обласному центрі. Рішення ухвалили місцеві депутати на своїй сесії. За словами начальника бюджетно-фінансового управління Полтавської міськради Тетяни Чумак, під оподаткування «підпадають» усі приватні квартири та будинки. Якщо житлова площа квартири не перевищує 240 кв. метрів, а будинку — 500 кв. метрів, ставка податку становить один відсоток розміру мінімальної заробітної плати. Власники житла більшої площі за квадратний метр сплачуватимуть 2,7 відсотка мінімальної зарплати, встановленої на 1 січня звітного року.

Податок, який дотепники охрестили «квадратним», не стосується будинків, що перебувають у власності держави, територіальних громад, а також гуртожитків, садових чи дачних будинків, житла, де проживають багатодітні сім'ї та так звані прийомні родини.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтава.

ФОТОФАКТ

У Канаді в місті Ванкувер учасники колективу «Аеріоза денс сесаєті», які називають свою хореографію повітряною, танцюють на стінах публічної бібліотеки під час щорічного фестивалю «Танці на межі».

Фото Сіньхуа/Укрінформ.

Час спливає, а до опалювального сезону не готові

На Закарпатті досі не складено графіків робіт і перелік будинків та квартир, у яких встановлюватиметься індивідуальне опалення. Про це в Ужгороді йшла мова на спеціальній нараді з оптимізації теплопостачання.

Міський голова Віктор Погорєлов повідомив, що проблему з отриманням техумов з «Закарпаттяобленерго» вирішено. Вартість дозволів була занадто висока, але міській владі та підприємству вдалося знайти компроміс. Тепер непорозуміння виникають із газовиками. Керівник «Закарпатгазу» Юрій Рибачок скаржиться, що досі не надано переліку будинків, у яких планують встановити газове автономне опалення. Ця проблема, у свою чергу, гальмує освоєння коштів. Адже з бюджету області на ці потреби виділено 4 мільйони гривень.

Оскільки роботи вочевидь затягуються, то вирішили: щопонеділка в обласній держадміністрації засідатиме штаб із підготовки до опалювального сезону. І відповідні керівники звітуватимуть, що встигли зробити за минулі п'ять днів.

Василь НИТКА.

Медицині бракує лікарів та грошей
Глобальні реформи стартують у 2014 році

Цими днями кримський табір «Альбатрос» мав зустрічати третю зміну своїх відпочивальників. Однак дітлахам приїхати сюди не судилося. Після сумнозвісних подій, нагадаємо, цього тижня понад сімдесят малих потрапили до інфекційного відділення севастопольської лікарні, табір було вирішено достроково закрити. Міністр охорони здоров'я Олександр Аніщенко переконаний: краще перервати відпочинок, ніж «оздоровлюватись» на лікарняних ліжках: «Перед санітарно-епідеміологічною службою було поставлено жорсткі умови. Якщо у процесі роботи закладу виявляються порушення, що не дають змогу організувати якісний відпочинок, його треба закривати».

А тим часом Генеральна прокуратура із залученням контролюючих органів перевіряє, як оздоровлюються та відпочивають діти у решті таборів та санаторіїв.

Попередні результати: майже у кожному другому(!) закладі виявляють істотні порушення санітарних та епідеміологічних норм. А деякі «оздоровниці» взагалі відкривають без дозволів СЕС.

Медична сфера викликає чимало нарікань. Незадоволені нею не тільки пацієнти, а й самі лікарі. Отож, за словами О. Аніщенка, настав час від балачок перейти до реальних спроб змінити галузь на краще. Допомогти зробити це мають закони, нещодавно прийняті Верховною Радою, зокрема — «Про порядок проведення реформування системи охорони здоров'я у Вінницькій, Дніпропетровській, Донецькій областях та Києві». На базі цих регіонів буде здійснюватись пілотний проект реформування медичної галузі. Пізніше позитивний досвід поширять на всю країну. Орієнтовно, реформування всієї системи охорони здоров'я почнеться з 2014 року.

Серед найпомітніших запланованих новацій — створення єдиного медичного простору та розмежування первинного і вторинного рівнів надання медичної допомоги. «У нашій країні майже 43,5% пацієнтів отримують допомогу на вторинному, а то й на третинному (високоспеціалізованому) рівнях. У багатьох випадках рівень обслуговування не відповідає тяжкості стану пацієнта. В Європі, до слова, до 85 % людей починають лікування і закінчують його на рівні лікаря загальної практики», — каже міністр.

В українській медицині майбутнього посилюватиметься роль сімейних лікарів. Вводиться нове для нас поняття — госпітальний округ. Головним лікувальним закладом стане багатопрофільна лікарня. Решта медичних закладів будуть чітко розподілені за видами: планового чи реабілітаційного лікування, хоспіси. Паралельно із цим систему готуватимуть до впровадження обов'язкового медичного страхування.

— Коли лікар приїде вчасно, з повним набором медикаментів і буде справжнім професіоналом — тоді наші громадяни відчують, що позитивні результати є, — каже пан Аніщенко.

До речі, позитиви мають відчути і прості лікарі. У планах головного медика країни — ініціювання поступового підвищення заробітних плат та поліпшення їх соціального «пакета». Як то кажуть: лікар ситий — і хворому легше...

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Метал зміцнює бюджет

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

І сьогодні металургія є базовою галуззю вітчизняної й регіональної промисловості. За підсумками 2010 року, темпи зростання промислового виробництва доросли до 16%.

А в 2011 році обсяги виробництва основних видів продукції підприємств ГМК області становили вже понад 80% докризових показників.

Підприємства гірничо-металургійного комплексу є також найбільшими платниками податків. Понад чверть загальних обсягів сплати податків забезпечують 26 базових стратегічних підприємств галузі. Тільки за п'ять місяців цього року в бюджет області підприємства ГМК перелічили майже 4 мільярди гривень. Це втричі більше, ніж за аналогічний період минулого року.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

ФОТОФАКТ

У столиці на підтримку звернення Федерації профспілок України відбулася акція протесту — мітингувальники вимагали від глави держави накласти вето на ухвалений Верховною Радою закон про пенсійну реформу.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Інші фото з цієї події шукайте в фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

У Кузнецовську журналісти стали акторами заради онкохворих дітей

Ми вже повідомляли про те, що журналісти поставили на сцені Рівненського обласного музично-драматичного театру виставу «Пошилися у дурні» за п'єсою Марка Кропивницького, яка пройшла з аншлагом. Зібрані від розповсюдження запрошень 70 тисяч гривень медійники переказали для потреб маленьких пацієнтів онкогематологічного відділення Рівненської обласної дитячої лікарні. Тепер з цією виставою журналісти-актори поїхали в Кузнецовськ. Глядачами будуть переважно працівники Рівненської АЕС. Кошти від розповсюдження запрошень на виставу теж перекажуть онкохворим дітям.

Сьогодні в онкогематологічному відділенні Рівненської обласної дитячої лікарні перебуває дев'ятнадцять пацієнтів віком від двох до п'ятнадцяти років. Медики констатують, що кількість малюків із новоутвореннями патологіями в області зростає — цьогоріч зафіксовано 15 випадків. Діти мають шанс одужати, але їх лікування коштує дорого. Тож дуже доречною є започаткована головою Рівненської ОДА Василем Берташем рік тому безстрокова благодійна акція «Подаруй можливість жити». На лікування онкохворих дітей переказали кошти посадовці, освітяни, медики, силовики, журналісти — вдалося зібрати майже 400 тисяч гривень. Тепер до цієї справи долучилися й атомники з Кузнецовська і перерахували 35 тисяч гривень.

Акція «Подаруй можливість жити» триває. Тож кожен, кому небайдужа доля маленьких пацієнтів онкогематологічного відділення Рівненської обласної дитячої лікарні, може долучитися до неї. Нагадуємо реквізити, за якими можна переказати кошти: **розрахунковий рахунок 35425001001200 в ГУДКУ в Рівненській області, МФО 833017, ЗКПО 03067009 (благодійний внесок на лікування дітей онкогематологічного відділення).**

Олександра ЮРКОВА.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...чоловік привіз міну до міліції

23-річний мешканець Здолбунова, що на Рівненщині, знайшов поблизу міської ради металевий предмет, ззовні схожий на міну. Повіз його на велосипеді в райвідділ міліції. Там пояснив правоохоронцям: йому здалося, що знайдений предмет може становити небезпеку для оточуючих. Згідно з висновком експертів, предмет, виявлений на вулиці Здолбунова, справді міна, але навчальна. Знайдений корпус учбової протитанкової міни «ТМ-62М» небезпеки не становив. А от як міна, хай і навчальна, потрапила на вулицю міста, з'ясовують правоохоронці.

Вл. інф.

...в «НІБУЛОНівської флотилії» первісток

Сільгосппідприємство «НІБУЛОН» разом з миколаївськими заводчанами будує повнокомплектні найсучасніші судна, за проектом українського організації «Торола Дизайн Груп», з українського металу. А працюватимуть вони під українським прапором — відроджуючи судноплавство Дніпром та Південним Бугом.

На Миколаївському суднобудівному заводі «Океан» уже спущено на воду перший із шести буксирів проекту POSS-

115, «NIBULON-1». Будівництво серії цих суден було розпочато 30 червня 2010 року. За словами президента ПАО «Миколаївський суднобудівний завод «Океан» Леоніда Михайловича Шуміла, замовлення аграрної компанії «НІБУЛОН» (яка на цьому підприємстві будує флот) дали можливість заводу зберегти потужності та робочі місця.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Фото Анатолія РОМАНЮКА.

...пішли протести — потяг рушив

Південно-Західна залізниця відновила рух дизель-потяга Жмеринка—Могилів-Подільський, йдеться у повідомленні прес-служби відомства. Сталося це після протесту пасажирів.

Як ми вже повідомляли («Голос України», 08.07.2011), мешканці декількох населених пунктів, що розташовані неподалік станції Копай Барського району, вийшли на рейки і зупинили рух міжнародного поїзда Москва—Кишинів. Розгнівані пасажири вдалися до цього після неодноразових звернень до керівництва Жмеринської дільниці залізничних перевезень. Там їм спершу пообіцяли відновити рух на названому вище маршруті, а потім повідомили, що це не в їхній компетенції. Перед тим, як вдатися до акції протесту, селяни попередили залізничників про дату й навіть години її проведення.

Тепер дизель курсує протягом двох днів на тиждень — у п'ятницю та неділю. Для жителів сіл Володівці, Зелене, Мар'янівка, Шипинки це чи не єдиний вид громадського транспорту, яким можна зручно добратися до Жмеринки і Могилева-Подільського.

Віктор СКРИПНИК.

...колишніх ув'язнених зустрінуть у районі вокзалу

Притулок, призначений для колишніх ув'язнених, планують влаштувати у приміщенні колишньої дитячої поліклініки — неподалік станції Полтава-Південна. І це не випадково, адже саме тут зазвичай і «перебиваються» ті, хто опинився без даху над головою.

У благодійній організації «Світло Надії», яка й опікується цією справою, повідомили, що вже оформили право оренди на приміщення, на черзі -ремонт.

Вл. інф.

Житомирські шкарпетки підпільно «штампували» у Кременчуці. Виробництво здійснювалося без будь-яких дозвільних документів, а зарплату платили в конвертах. Як повідомили нашому кореспондентові у прес-службі управління податкової міліції ДПА в Полтавській області, вилучено 20 одиниць обладнання, 270 кг сировини, а також 5 тис. 600 пар самих шкарпеток — усього на 160 тис. гривень, *інформує наш власкор Віталій Скобельський*

Убито відомого карпатського мольфара Михайла НЕЧАЯ. Трагедія сталася у селі Верхньому Ясенові Верховинського району в будинку, де він проживав і приймав людей. Михайлові Нечаю було 82 роки. Він вважав себе народним лікарем, ясновидцем, екстрасенсом, знахарем, білим магом, який знімає з людей зло, *повідомляє наш власкор Дарина Назарчук*

Збудуймо всенародний пам'ятник Матері-Вдові

Днями з Українського фонду культури на ім'я головного редактора газети «Голос України» А. Горлова надійшов лист такого змісту:

«Шановний Анатолію Федоровичу! Координаційна рада акції «Збудуймо пам'ятник Матері-Вдові» просить Вас опублікувати на сторінках газети чергове поповнення списку благодійників, які надали кошти на спорудження пам'ятника.

З глибокою повагою

голова Координаційної ради,
голова правління
Українського фонду культури,
академік НАН України
Борис ОЛІЙНИК».

УКРАЇНСЬКИЙ ФОНД КУЛЬТУРИ

«12» 07 2011 р. № 3/23
На №

Голові редакції газети
«Голос України»
Горлову А. Ф.

Вельмишановний Анатолію Федоровичу !

Координаційна Рада акції «Збудуймо пам'ятник Матері – Вдові» просить Вас опублікувати на сторінках газети чергове поповнення списку благодійників, які надали кошти на спорудження пам'ятника.

З глибокою повагою

Голова Координаційної Ради,
голова правління УФК,
академік НАН України
Борис Олійник

Друкуємо список благодійників, які внесли кошти на спорудження всенародного пам'ятника Матері-Вдові після того, як у нашій газеті за 22 червня 2011 року була вміщена перша подача продовження загального списку благодійників під №№2310—2335.

Повністю зі списком із самого його початку можна ознайомитись в газеті «Сільські вісті» за 3, 10, 24 грудня 2009 року, 6, 14, 21, 28 січня, 11, 18, 25 лютого, 4, 11, 18, 25 березня, 1, 8, 15, 22, 29 квітня, 6, 13, 20, 27 травня, 3, 10, 17, 24 червня, 1, 8, 15, 22, 29 липня, 12, 19 серпня, 2, 9, 16, 30 вересня, 7, 14 жовтня, 4, 11, 18 листопада, 2, 9, 16, 23, 30 грудня 2010 року, 13, 20 січня, 3, 17 лютого, 3, 31 березня і, як вище зазначено, в «Голосі України» за 22 червня цього року.

2336. Метелюк А.В., м. Керч АР Крим	50,00	312 603,00
2337. ППО Апарат Верховної Ради України, м. Київ	2000,00	314 603,00
2338. Добра Денис Денисович, м. Іршава Закарпатської обл.	100,00	314 703,00
2339. Лубченко Ігор Федорович, м. Київ	200,00	314 903,00
2340. Біленко Володимир Васильович, син матері-вдови, м. Київ	200,00	315 103,00
2341. Бакланова Катерина Олександрівна, м. Київ	200,00	315 303,00
2342. Сподаренко Наталія Іванівна, м. Київ	200,00	315 503,00
2343. Сіваченко Надія Федорівна, м. Київ	200,00	315 703,00
2344. Бакланова Поліна Миколаївна, м. Київ	200,00	315 903,00
2345. Ясиновський Іван Валерійович, м. Київ	200,00	316 103,00
2346. Ясиновський Артем Валерійович, м. Київ	200,00	316 303,00
2347. Ясиновський Валерій Кирилович, м. Київ	200,00	316 503,00

Підтримаємо благородну справу

Під заголовком «Збудуймо всенародний пам'ятник Матері-Вдові» у «Голосі України» 9 червня 2011 року було опубліковано матеріал про ідею звести в столиці України всенародний пам'ятник Матері-Вдові. Згідно з рішенням Координаційної ради, яка опікується зведенням цього пам'ятника і є самодостатнім самоврядним осередком, естафету патріотичного починання в газеті «Сільські вісті» саме з цього номера підхопив «Голос України».

Координаційна рада при Українському фонді культури не поладнала із першопрохідцем акції «Сільськими вістями». Але то внутрішні справи цих двох суб'єктів. Тож голова ради, Герой України, академік Борис Олійник, щоб на півдорозі не загубити акцію, звернувся за інформаційною допомогою до парламентського часопису. Враховуючи важливість почину, «Голос України» не відмовив. Більше того, закликав усі засоби масової інформації підтримати цю благородну, суспільно важливу справу. 22 червня газета продовжила публікацію списку благодійників, які внесли кошти на спорудження пам'ятника, зауваживши, в яких номерах «Сільських вістей» можна ознайомитись зі списком із самого його початку.

15 червня цього року «Сільські вісті» опублікували заяву редколегії газети з приводу згаданої публікації в «Голосі України». Вони звернулися до поважної Комісії із журналістської етики, щоб професіонали газетярського цеху висловили своє ставлення щодо публікації.

Пропонуємо вашій увазі рішення ВГО «Комісія з журналістської етики», реакцію самої Координаційної ради із спорудження пам'ятника Матері-Вдові, висловлену її керманичем Борисом Олійником, і точку зору на ситуацію, яка виникла між газетами, голови Національної спілки журналістів України Ігоря Лубченка. А також лист Координаційної ради з проханням опублікувати на сторінках газети чергове поповнення списку благодійників, які надали кошти на спорудження пам'ятника.

Пам'ятник Матері-Вдові буде!

Щодо заяви, опублікованої в «Сільських вістях» від 15 червня 2011 року

Копія: Комісії з журналістської етики

Щодо самої заяви, скажемо одразу, що це зрівні аматорській інтризі — перекидати проблеми з хворої голови на здорову. Річ у тім, що Координаційна рада, яка опікується зведенням пам'ятника Матері-Вдові, — самодостатній, самоврядний осередок. Від першопочатків її очолювали світлої пам'яті головред та редакційної ради («Сільські вісті») І. Сподаренко та Б. Олійник. За життя Івана Васильовича відгуки читачів, прізвища дароносців та інші матеріали стосовно майбутнього пам'ятника регулярно публікувалися на сторінках газети.

Потому ж, як І. Сподаренко пішов за вічну межу, нове керівництво газети спочатку все рідше, а згодом і зовсім припинило публікації, довівши цю паузу майже до двох з половиною місяців, що істотно приглушило увагу читачів до шляхетної справи. І хоч ініціатори неодноразово пропонували вмістити в часописі хоча б якусь звістку про згадане починання, нове керівництво «СВ» свідомо затягувало, переносячи публікацію з номера в номер. А час ішов і все рельєфніше проступав чийсь лукавий замір зірвати Богоугодну акцію. Знаючи, м'яко кажучи, нестабільний характер нинішнього директора, спрогнозувати дії якого неможливо навіть протягом одного дня, Координаційна рада не могла далі чекати на відпливи і припливи в настроях нового керівництва. Відтак була змушена терміново перенести реалізацію всенародної акції на майданчик іншого часопису, конкретно — на шпальти «Голосу України». Ми глибоко вдячні нашим колегам з авторитетного видання, які з розумінням поставилися до нашого прохання.

Стосовно ж етики і моралі, то не нинішнім керманичам «СВ» апелювати до таких високих понять. Скоріше, у нас є всі підстави звернутися в згадану комісію з простим запитанням: допоки нові очільники безкарно руйнуватимуть авторитет «Сільських вістей», набутий чесною, самовідданою працею не одного покоління талановитих журналістів? Схоже, що все зло у хворобливій уяві тимчасовців уособлюється в сподвижниках Івана Васильовича. Щодо цього й іншого — матеріалів більше, аніж досить.

Ще одне. Дивує наївність, з якою очільники «СВ» намагаються посіяти розкол серед координаторів, протиставляючи Бориса Олійника іншим її достойникам. Це настільки примітивний хід, що не вартий навіть коментування.

Насамкінець ще раз потвердимо: Координаційна рада — самодостатній, самоврядний орган, який даватиме рішучу відсіч будь-чим поповзам зірвати зведення пам'ятника земній Богородиці-Матері-Вдові, ні в кого не питаючи дозволу. Ми скористалися конституційним принципом свободи слова оприлюднити свою точку зору, а «Голос України» за цим принципом опублікував її. Отже, всі претензії не до публікаторів, а до Координаційної ради, котра, слава Богу, не приватизована, як «СВ», де вже не один місяць триває тяжба між потенційними власниками. Але то — вже проблеми «Сільських вістей». Ми ж на цьому ставимо крапку.

Координаційна рада
із спорудження пам'ятника
Матері-Вдові.

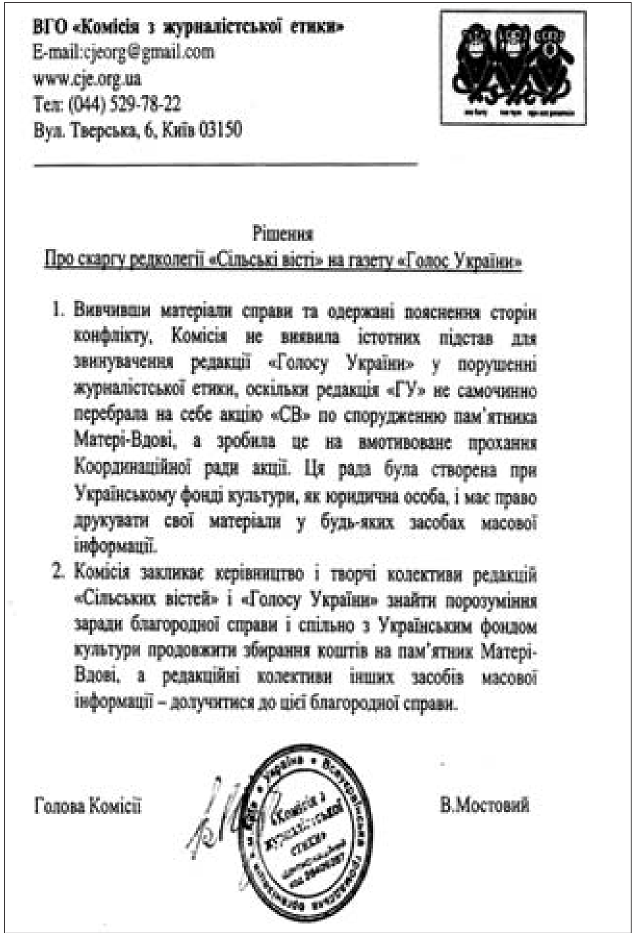
Борис Олійник

Рішення
ВГО «Комісія з журналістської етики»
Про скаргу редколегії «Сільських вістей» на газету «Голос України»

1. Вивчивши матеріали справи та одержані пояснення сторін конфлікту, комісія не виявила істотних підстав для звинувачення редакції «Голосу України» в порушенні журналістської етики, оскільки редакція «ГУ» не самочинно перебрала на себе акцію «СВ» зі спорудження пам'ятника Матері-Вдові, а зробила це на вмотивоване прохання Координаційної ради акції. Ця рада була створена при Українському фонді культури як юридична особа і має право друкувати свої матеріали в будь-яких засобах масової інформації.

2. Комісія закликає керівництво і творчі колективи редакцій «Сільських вістей» і «Голосу України» знайти порозуміння заради благородної справи і спільно з Українським фондом культури продовжити збирання коштів на пам'ятник Матері-Вдові, а редакційні колективи інших засобів масової інформації — долучитися до цієї благородної справи.

В. МОСТОВИЙ,
голова комісії.

ВГО «Комісія з журналістської етики»
E-mail:cjeorg@gmail.com
www.cje.org.ua
Тел: (044) 529-78-22
Вул. Тверська, 6, Київ 03150

Рішення

Про скаргу редколегії «Сільські вісті» на газету «Голос України»

1. Вивчивши матеріали справи та одержані пояснення сторін конфлікту, Комісія не виявила істотних підстав для звинувачення редакції «Голосу України» у порушенні журналістської етики, оскільки редакція «ГУ» не самочинно перебрала на себе акцію «СВ» по спорудженню пам'ятника Матері-Вдові, а зробила це на вмотивоване прохання Координаційної ради акції. Ця рада була створена при Українському фонді культури, як юридична особа, і має право друкувати свої матеріали у будь-яких засобах масової інформації.
2. Комісія закликає керівництво і творчі колективи редакцій «Сільських вістей» і «Голосу України» знайти порозуміння заради благородної справи і спільно з Українським фондом культури продовжити збирання коштів на пам'ятник Матері-Вдові, а редакційні колективи інших засобів масової інформації – долучитися до цієї благородної справи.

Голова Комісії В.Мостовий

Свою точку зору на ситуацію, яка виникла між газетами «Сільські вісті» і «Голос України», має голова Національної спілки журналістів України Ігор Лубченко. Цю думку він висловив у листі членам Комісії з журналістської етики

Зокрема він зазначив, що «Редакція «Голосу України» не самочинно перебрала на себе акцію із спорудження пам'ятника Матері-Вдові — до неї звернулася Координаційна рада акції. Ця рада створена не при редакції «Сільських вістей», а при Українському фонді культури і має повне право друкувати свої матеріали в будь-яких засобах масової інформації. Колективам редакцій «Голосу України» та «Сільських вістей» варто продовжити збирання коштів на пам'ятник Матері-Вдові, а редакційним колективам інших засобів масової інформації — долучитися до цієї благородної справи».

НАЦІОНАЛЬНА СПІЛКА ЖУРНАЛІСТІВ УКРАЇНИ
НСЖУ
NATIONAL UNION OF JOURNALISTS OF UKRAINE

27-A Khreschatyk str.
01001 Kyiv, Ukraine
Tel.: (+38 044) 234-20-96
Tel./fax: (+38 044) 234-49-50
reception 234-52-09
279-48-08

E-mail: administrator@nuju.org
Website: http://nuju.org

вул. Хрещатик, 27-А
01001 Київ, Україна
Тел.: (+38 044) 234-20-96
Тел./факс: (+38 044) 234-49-50
прийм. 234-52-09
279-48-08

№ 155 від «06» 07 2011 р.

В.П. Мостовому
М.І. Батогу

Шановні Володимире Павловичу і Михайле Івановичу!

Пропоную ухвалу щодо ситуації, яка виникла між газетами «Сільські вісті» і «Голос України», викласти у такій формі:

«1. Комісія не знаходить підстав для звинувачення редакції «Голосу України» у порушенні журналістської етики – редакція «Голосу України» не самочинно перебрала на себе акцію по спорудженню пам'ятника Матері-Вдові – до неї звернулася координаційна рада акції. Ця рада створена не при редакції «Сільських вістей», а при Українському фонді культури і має повне право друкувати свої матеріали у будь-яких засобах масової інформації.

2. Комісія закликає колективи редакцій «Голосу України» та «Сільських вістей» продовжити збирання коштів на пам'ятник Матері-Вдові, а редакційні колективи інших засобів масової інформації – долучитися до цієї благородної справи».

З повагою – Ігор ЛУБЧЕНКО

Нагадуємо рахунок, на який переказуються кошти:
Український фонд культури,
р/р 26004000031685 в ПАТ «Укрсоцбанк»,
МФО 300023, код 00034884.
«Благодійний внесок на пам'ятник Матері-Вдові».
Адреса Українського фонду культури: 01998, м. Київ, вул. Липська, 16.

Станом на 12 липня 2011 року надійшло внесків на загальну суму 317 003 гривні

У боги статуя не годиться

Скандалом увінчався фестиваль «Купальські зорі» в Голій Пристані. До цього свята муніципальна влада приурочила встановлення на міській набережній скульптури Даждьбога — бога світла, тепла й родючості, як нагадування про слов'янські традиції. Але незабаром пам'ятник зник. Про це розпорядився міський голова Анатолій Негра, до якого з листом протесту проти «язичеського ідола» звернулися служителі УПЦ (МП).

— Я сам не очікував такої бурхливої реакції — адже зображення Даждьбога задумувалося як художня скульптура, позбавлена навіть натяку на сакральний зміст. Виготовили її не за бюджетні, а за спонсорські кошти. Але протести я ігнорувати не можу, от і розпорядився тимчасово демонтувати пам'ятник, — підтвердив Анатолій Негра. — Далі, можливо, проведемо громадське обговорення і спільно з городянами вирішимо, чи потрібна місту така скульптура та де для неї підходяще місце.

Пам'ятник тепер перебуває у дворі домашньої майстерні автора — херсонського скульптора й художника Олега Степанського.

— Скульптура Даждьбога створена «за мотивами» давньослов'янського ідола, знайденого в Збручі. Вона не може бути ідолом для поклоніння, адже зображення язичеських божеств робили тільки з натуральних матеріалів, а мій Даждьбог — з бетону з полімерними добавками. Та й стояв він на клумбі, куди доступ заборонено — які отут можуть бути язичеські ритуали? — дивується Олег Степанський **(на знімку — поруч зі своєю скульптурою)**.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Фото автора.

Небезпечні пляжі

Купання в річковій воді на деяких пляжах Херсонщини запросто може замінити... гарну порцію проносного. І це в кращому випадку. Такого висновку дійшли фахівці, які досліджували її проби в місцях масового відпочинку.

— Загалом моніторинг хімічного й бактеріологічного складу проб води з 158 морських і річкових пляжів Херсонщини показав, що він відповідає санітарним нормам. Однак у двох пробах з річки Інгулець біля пляжів Великоолександрівського району, що використовуються місцевими жителями і приїжджими школярами з дитячих здравниць, виявлено перевищення гранично припустимої концентрації хлоридів, сухого залишку і сульфатів у 2—3 рази. Купання в такій воді безпосередньої шкоди здоров'ю не завдасть. Але якщо її випадково ковтнути, то можливий гострий кишковий розлад — недарма солі сульфатів у медицині використовують як сильне проносне, — пояснює заступник головного лікаря облСЕС Анатолій Слабчак. — Поки що рішення про закриття «проблемних» пляжів у Великоолександрівському районі не прийнято, хоча такої можливості не виключають у випадку виявлення бактеріологічного забруднення на додачу до «хімії».

Навесні в річку Інгулець, всупереч протестам екологів і громадськості, з року в рік скидають стоки з шахтних підприємств Кривбасу. Колись завжди повна риби, раків й іншої живини водойма помалу вимирає і навіть стає небезпечною для людей — лабораторні дослідження проб наочне тому підтвердження.

Вл. інф.
Херсонська область.

Рятувальну операцію на Волзі завершено

На сьогодні заплановано підйом із дна Куйбишевського водоймища теплохода «Булгария», який затонув минулої неділі. Групування для підйому судна становитиме 20 одиниць плавзасобів і 72 особи, у тому числі 23 водолази.

Тим часом рятувальну операцію офіційно припинено. Встановлено, що загалом на судні перебували 208 осіб (хоча за технічними характеристиками мало бути не більш як 140). Врятовано 79 людей. Водолази знайшли 113 загиблих. 104 тіла вже впізнано; такими, що пропали безвісти, вважаються 16 осіб.

За словами глави російського уряду Володимира Путіна, причинами катастрофи стали жадібність і недбалість. Прем'єр пообіцяв провести найретельніше розслідування не тільки самої катастрофи, а й стану речей в галузі туристичних річкових перевезень у цілому. За словами Путіна, в компанії, яка експлуатувала «Булгарию», не було ліцензії ні на туристичну діяльність, ні на використання суден, **передає РІА «Новости»**.

...знайшли булаву часів Київської Русі

Частину давньоруської булави XII—XIII століть виявили під час проведення будівельних робіт у селі Пересопниця Рівненського району.

Тут у рамках підготовки до святкування 450-річчя Пересопницького Євангелія зводять музейний комплекс та культурно-археологічний центр. Роботи проводять під наглядом археологів, оскільки культурний шар тут багатий на знахідки.

Знайдений уламок булави дає змогу фахівцям чітко уявити її вигляд. Виготовлена із бронзи і вкрита позолотою зовні та зсередини, вона використовувалася як парадно-представницька. Археологи припускають, що булава могла належати одному з воєвод князів Юрія Долгорукого чи його сина Андрія Боголюбського, або й самим вельможам. Адже є свідчення про те, що у середині XII століття князі якраз перебували тут, у Пересопниці.

Знахідка має велику історичну цінність, пояснює археолог, науковий співробітник ДП «Волинські старожитності» Михайло Вашета. Дослідивши уламок, фахівці припускають, що булава розкололася під час битви.

На це вказує й місце знахідки — міст, який завжди був важливим стратегічним об'єктом.

Олександра ЮРКОВА.

Малій батьківщині — велику підтримку

ДОБРИЙ ПРИКЛАД

Таким негласним девізом, мабуть, керувався уродженець Керчі московський бізнесмен В'ячеслав Тимошенко, задумавши провести у своєму рідному місті спортивне свято.

Два дні, присвячені спорту й активному відпочинку, Керч провела під гаслом «Подаруємо дітям мир спорту. Здорова молодь — сильна країна». В. Тимошенко — засновник, організатор, натхненник і спонсор незабутнього для приморського міста свята — на прес-конференції розповів, як і чому в нього народилася ідея зробити своїй малій батьківщині подарунок саме з таким «ідеологічним» навантаженням.

— Моїй мамі — сімдесят років. Вона щодня бігає по набережній. Підлітки, які це бачать, не соромлячись, голосно коментують: «Дивись, бабуся з глузду з'їхала!» Я багато їжджу по світу. Бачу, що в тих країнах, де буваю, зовсім інше ставлення до спорту, до свого здоров'я. Моя мрія й завдання — зробити так, щоб у Керчі, у Криму, по всій країні і підлітки, і дорослі, і люди похилого віку казали своїм друзям і рідним: «Ти сьогодні не бігав!? Не займався спортом!? То ти з глузду з'їхав!!!»

Спеціально на свято прибула міністр освіти і науки, молоді та спорту Автономної Республіки Крим Віталіна Дзоз, яка гаряче підтримала намагання В. Тимошенка «заразити» юнаків і дівчат Криму модою на спорт, на здоровий спосіб життя, дати установку молоді прагнути стати успішними.

Міністр освіти і науки, молоді та спорту Автономної Республіки Крим Віталіна Дзоз на святі в Керчі.

Своїми специфічними для відомої теледіви способами та методами просувала основну ідею свята ведуча концерту Маша Єфросиніна. «Дівчата люблять спортивних чоловіків!» — цю фразу в перервах між концертними номерами й нагородженнями переможців спортивних змагань, що відбулися напередодні свята, вона, до речі, випускниця однієї з місцевих шкіл, закликала скандувати багатотисячний натовп керчан і гостей міста.

Своєрідною відповіддю на всі питання й одночасно квінтесенцією свята стала, мабуть, фраза, яка після заходу з'явилася на одному з місцевих сайтів: «Керч прокинулася спортивнішою. І якщо до 18 червня в місті ще були люди, які не надавали спорту особливого значення, то після свята повірив кожен: спорт — це здорово».

Якщо в ній реальний стан речей і прикрашено, то, будемо вірити, не дуже. Підставою для такої думки є твердо обіцянка В'ячеслава Тимошенка: «Свято для Керчі зробимо традиційним!»

Микола МАГДИЧ.
Севастополь—Керч.
Фото Костянтина КОВПАКА.

СПОРТ

Переможний почин «Ворскли»

Футбол. Ліга Європи. 2-й відбірний раунд. **«Гленторан» (Північна Ірландія, Белфаст) — «Ворскла» (Україна, Полтава). 0:2. Белфаст. Стадіон «Овал». Голи:** Безус, 29, Янузі, 38.

«Гленторан»: Гогг, Макгаверн, Гілл, Черрі, Гібсон, Мартін (О'Кейн, 75), Мюррей, Гауленд, Вотерворт, Бойс (Берроуз, 79), Карсон (О'Генлон). **Тренер** — Скотт Янг.

«Ворскла»: Величко, Даллку, Краснопьоров, Безус (Чичиков, 82), Кривошеєнко, Осипенко (Ребенок, 77), Закарлюка (Оберемко, 65), Янузі, Селін, Чеснаков, Курилов. **Тренер** — Микола Павлов.

Рефері — Мейр Леві (Ізраїль).

Першою з українських клубів боротьбу в євротурнірах розпочала полтавська «Ворскла». І зробила переможний почин. На жаль, цей матч жоден з українських телеканалів не транслював. Тому розповімо про нього трохи детальніше. Варто сказати, що наша команда, якій пророкували перемогу, не кинулася стрімголов уперед забивати.

Хоча і «Гленторан» подій не квапив, гостинно запропонував «Ворсклі» свою половину поля для комбінацій, а свою гру господарі побудували на контратаках. Першим чудовим шансом відкрити рахунок не скористався Вотерворт. Після навісу з правого флангу він пробивав сильно і небезпечно. Курилов виніс м'яч з лінії воріт.

На цю акцію ірландців «Ворскла» відповіла двома контривпадами, з якими впоралися оборонці. Та завадити Безусу забити вони не змогли. А результативна атака нашої команди розвивалася так: Закарлюка виконав кутовий, Чесноков прийняв м'яч і скинув його головою на Безуса, і той не змарнував нагоди, пробив сильно і влучно.

Либонь, варто відзначити активні дії крайніх півоборонців «Ворскли». Тут спостерігалася чітка схема: Кривошеєнко робив навіси, а Осипенко бив. І моменти виникали. Одним чітко скористався Янузі. Після грубої помилки оборони «Гленторана» Закарлюка перехопив м'яч і вивів Ахмеда один на один з воротарем. Щоправда, албанцеві довелося трохи прискоритися і позбутися опікуна і тільки після цього пробити повз воротаря.

Після цього футболісти «Гленторана» намагалися бити здалеку. Але Величко не підвів. Власне, на цьому перший тайм завершився. Другий — команди також почали неквапливо. Знову «Ворскла» з м'ячем більше знаходилася на половині поля суперників. Підопічні Миколи Павлова намагалися розвинути успіх. Часто брав на себе гру Безус. Роман устигав і атаки організовувати, і вдало пресингувати опонентів. Багато проблем створював суперникам швидкий Янузі. Але забити ще полтавчанам не пощастило.

Перевага «Ворскли» під завісу зустрічі відчувалася особливо. Події відбувалися в основному в карному майданчику господарів. Небезпечно бив і був близький до успіху Оберемко. Але того разу м'яч пролетів вище поперечини. Матч так і закінчився перемогою гостей, котрі, якщо відверто, були набагато сильніші.

Наші отримали суперника

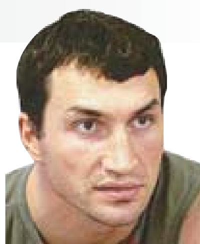
Ліга чемпіонів. Учора в Ньоні (Швейцарія) відбулося жеребкування пар третього відбірного раунду. Київське «Динамо» за суперника отримало казанський «Рубін». Перший матч суперники зіграють 26/27 липня в Києві, матчі у відповіді — 2/3 серпня в Казані.

Відбулося також жеребкування третього відбірного раунду Ліги Європи. Львівські «Карпати» поміряються силами (28 липня—4 серпня) з переможцем пари: «Шахтар» (Казахстан, Караганда) — Сант-Патрікс (Ірландія).

* * *

Фехтування. Шеффілд (Велика Британія). Чемпіонат Європи. Шабля. **1. Ольга Харлан (Україна)**. 2. Александра Соха (Польща). **3. Галина Пундик (Україна)**.

15 липня в Києві відкрили найбільший у Східній Європі гуртовий ринок «Столичний». Він розташований на Великій Кільцевій, 110а. Щоправда, на момент відкриття на ринку працював один павільйон *(УНІАН)*

Всесвітня боксерська асоціація (WBA) оголосила абсолютного чемпіона світу Володимира Кличка «єдиним чемпіоном» *(Unified Champion)*. Нагадаємо, що до 2 липня чемпіоном світу в супертяжкій вазі за версією WBA був Девід Хей, але британець програв Кличку об'єднаний бій *(TCH)*

Народний вид транспорту:
страшно, брудно, дешево... але за розкладом

«Увага! На станцію прибуває електропоїзд «Малин—Київ». Народ, що його очікує, підхоплюється із лавочок і стрибає через рейки — потяг приходить на другу колію. Стоїть він на станції «Ірша» менше хвилини, тому гаяти з посадкою не варто. Вихідні закінчуються, і треба добратися до столиці. Сіли — поїхали.

Цим зручним видом транспорту користуються нечасто та й то влітку, в дачний сезон. Наше невелике дачне селище розташовано за шість кілометрів від станції. Із Києва до 86-го кілометра Варшавкою можна дістатися на маршрутці, яка йде у бік Малина. А от назад вона не зупиняється «на вимогу», і якщо немає своєї машини, єдиним доступним засобом пересування залишається електричка.

Для багатьох пасажирів — це спосіб життя. У вагоні здебільшого їдуть пенсіонери і молодь. Половина мандрівників на підпитку. Ось двоє літніх аграріїв голосно, не соромлячись у висловлюваннях, обговорюють політичні новини. Три дівиці, мабуть, одягнені за місцевою модою — у спортивних костюмах і шльопанцях, — лузають насіння просто на підлогу, обговорюють якогось Льоньку й запивають усе це пивом із пляшок. Ще два попутники сплять глибоким сном «утомлених» алкоголіків, виставивши ноги у прохід. Запах у вагоні — відповідний: перегару й тютюнового диму. Раз у раз пасажири виходять у тамбур на перекур. Тим самим спростовуючи заборону куріння й розпиття у громадських місцях. В електричці свої закони.

Поки ти їдеш, тобі пропонують купити різні речі (хустки, шкарпетки, засоби від комарів і гемороюю), підкріпитися морозивом, пиріжками й солодкою водою, купити газетку або книжечку. А ще тут своя розважальна програма: вагонні музиканти і співаки. Часто безголосі, що огидно скімлять, але наполегливі на шляху до своєї слави. Зауважу, їхній репертуар дуже гармоніює із загальною атмосферою нашого «експреса». Може, тому публіка не скупиться на винагороду мандрівним акторам.

Мені ж захотілося дати червінець беззубому індивідууму з гармошкою — шепелявому виконавцеві шансону — тільки за те, щоб він замовчав... Хоча заради справедливості слід зазначити, що користь від цих звуків все-таки є. Вони заглушають дикий скрегіт старезного «рухомого» складу, і відволікають від нав'язливої думки, що зараз наш «блакитний вагон» розвалиться на коліщата й винтики.

На жаль, поїздка в електричці «Малин—Київ» для мене екстрена необхідність, а не спосіб життя. В антуражі брудних вікон, порізаних сидінь і запльованої підлоги, з інтергамором «народних ідіом» і нав'язливого вагонного шоу-бізнесу цей вояж перетворюється на екстремальний.

Дві дівчини в синій уніформі з маленькими апаратами-касами в руках якось випадають із контексту обшарпаного вагона. Вони майже галантно (сплячих не зачіпають) облічують пасажирів, запитуючи від якої станції й куди вони їдуть. Від цього залежить вартість квитка. За свій плачу вісім гривень. Порівняно із проїздом маршруткою (30 гривень) — дешево. Але за комфортністю поїздки, в тому числі психологічної, розумієш: подорож міжміським маршрутним автобусом — справжній бізнес-клас, електричкою — слабкий економ варіант.

Нещодавно, повернувшись із поїздки країнами ЄС, мій син-школяр вирушив за місто на нашому «народному» виді транспорту. Після двогодинного переїзду підліток виголосив філософську фразу: «Яка у нас все-таки бідна країна!».

І все ж електрички в нас ходять ще за розкладом!

Ольга ВІТЕР.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ЦИТАТА В ТЕМУ

Генеральний директор «Укрзалізниці» Володимир КОЗАК.

«Проблема в принципі одна: всі прагнуть зберегти маршрути приміського сполучення, навіть відкрити нові, однак фінансовий тягар організації цих перевезень лежить лише на залізниці. Мало того, що більше ми працюємо, то більше зростають борги перед нами. Почнемо предметно розмовляти з керівництвом кожної області і кожним великим підприємством, до якого залізниця здійснює масове підвезення робітників, щодо їхньої участі у фінансуванні ремонтних робіт, покритті збитків залізниць, участі в закупівлі рухомого складу на найбільш масових ділянках перевезень. Яку допомогу може надати область залізниці? І вже за результатами цього спілкування вирішуватимемо питання доцільності призначення приміського руху».

ЦИФРА

Збитки «Укрзалізниці» від приміських пасажирських перевезень за шість місяців нинішнього року, за оперативним даними, збільшились на 300 млн. гривень і становлять 1,6 млрд. гривень (у 2010 році — 1,372). Покриття витрат доходами становить 11,2 відсотка. За перевезення пільгових категорій населення залізниці отримали компенсації від обласних державних адміністрацій лише на 37,6 відсотка від кількості перевезених пасажирів.

Президент України підтримав Концепцію реформування української залізниці та оновлення рухомого складу

Про реформування залізничної галузі та кардинальне оновлення рухомого складу українських залізниць ішлося під час робочої зустрічі Президента України В. Януковича з віце-прем'єр-міністром України — міністром інфраструктури Борисом Колесніковим та генеральним директором «Укрзалізниці» Володимиром Козаком.

Голова держави поставив завдання щодо прискорення роботи з реформування української залізниці, щоб за 5—7 років вибудувати якісний пасажирський рух.

— Ми продовжили обговорювати концепцію глобальних змін у пасажирському русі, пасажирському транспорті. Україна за шість років повинна повністю змінити рухомий склад, надати максимум зручностей пасажирам за доступною ціною, — зазначив Борис Колесніков.

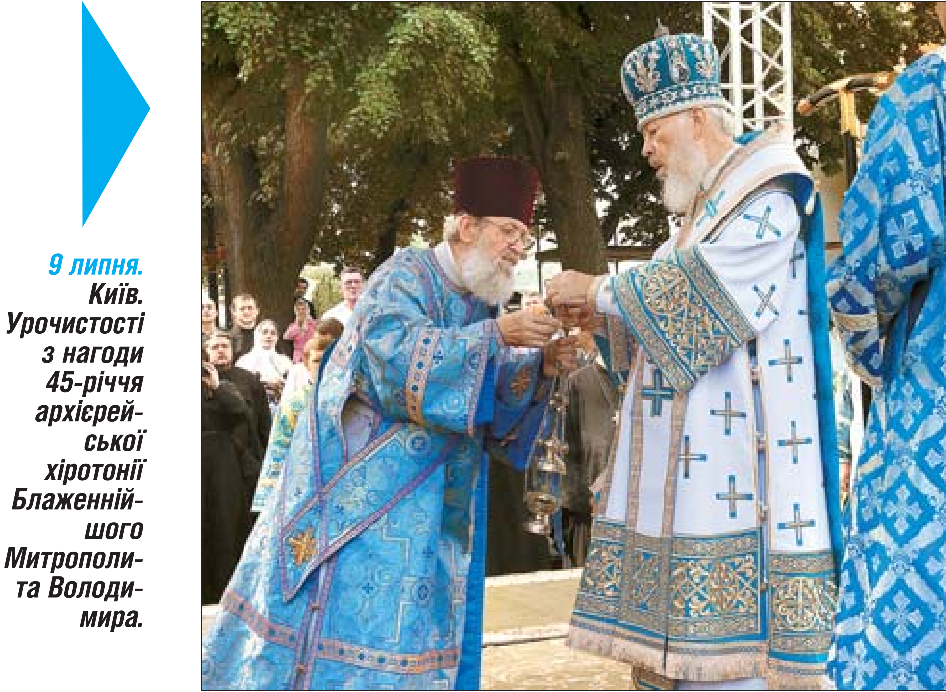
Керівництво «Укрзалізниці» повідомило: вже розроблено проект кардинального оновлення локомотивного парку та парку вагонів з урахуванням того, що масової якісної заміни основного рухомого складу залізниць не відбувалося з 60-х років минулого століття. Воно висловило сподівання, що доручення Президента України стосовно підтримки довгострокових програм розвитку та концепції реформ буде якнайшвидше підтримано і урядом, і Верховною Радою України.

Захотілося дати червінець беззубому індивідууму з гармошкою

ОБ'ЄКТИВ

8 липня. Урочисто закрито восьму сесію Верховної Ради України VI скликання.

9 липня. Київ. Урочистості з нагоди 45-річчя архієрейської хіротонії Блаженнійшого Митрополита Володимира.

10 липня. Рівненська область, Дубровицький район, село Біле. Внаслідок пожежі у територіальному центрі надання соціальної допомоги загинуло 16 пацієнтів.

11—12 липня. Голова Верховної Ради України Володимир Литвин перебував з офіційним візитом у Республіці Вірменія, під час якого, зокрема, зустрівся з Президентом Республіки Вірменія Сержем Саргсяном.

12 липня. Крим, Євпаторія. Автомобіль їде по затопленій зливовою дорозі.

13 липня. Київ. На площі Конституції відкрився Міжнародний турнір професійних охоронців.

14 липня. Мітинг біля приміщення КМДА з вимогою зупинити забудову центральної частини столиці.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Сергія КОВАЛЬЧУКА, Андрія НЕСТЕРЕНКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ, Укрінформу та УНІАН

ГОЛОС УКРАЇНИ № 128 (5128)
СУБОТА, 16 ЛИПНЯ 2011

На Херсонщині нарешті «розморозили» довгобуд стратегічного значення — відтинок автотраси Одеса—Мелітополь—Новоазовськ. До кінця року планують прокласти 17 кілометрів шляхопроводу з належною інфраструктурою, *повідомляє наш кореспондент Сергій Яновський*

Відомий український письменник Андрій КУРКОВ зізнався, що, на його думку, «головна проблема нинішньої України полягає в тому, що країна стала антигуманітарною у всіх значеннях цього слова: дітей ніхто не виховує бути людьми, слова порядність і чесність викликають у багатьох посмішку. Дітям не прищеплюють почуття соціальної відповідальності» *(«Кореспондент»)*

Хто заважає працювати «Кварситу»?

Унаслідок конфлікту може постраждати колектив стабільно працюючого підприємства, а держава — бути втягнена в скандал міжнародного рівня

Костянтинівське казенне науково-виробниче підприємство «Кварсит» створено з руїн у буквальному значенні цього слова. Адже за парканом — зруйновані цехи колись потужного заводу «Автоскло», де працювали вісім тисяч людей. Від виробничих споруд залишилися лише биті шлакоблоки, сміття та бур'яни. На цьому тлі «Кварсит», що виріс на місці одного з цехів нині збанкрутілого підприємства, видається оазою в депресивній пустелі. Акуратна, доглянута територія, зелень і квіти, заповнена автомобільна стоянка.

Оаза в пустелі

Підприємство, про яке піде мова, без перебільшення можна назвати унікальним. Адже іншого такого виробництва немає на всьому терені СНД. Основна продукція «Кварситу» — оборонного призначення. Тут виробляють обтічники для ракет, що поставляються до Росії і звідти — замовникам в інших країнах. Товар досить специфічний, штучний і високотехнологічний. Строки поставок, параметри, якість регулюються дуже жорстко. Упродовж 13 років існування підприємства, незважаючи на державну форму власності, сама держава Україна не виділила виробництву ні копійки і не розмістила жодного замовлення. Увесь цей час казенне підприємство працює й розвивається винятково за рахунок власних коштів. Водночас вчасно виплачує зарплату робітником і розраховується з бюджетом. Середня зарплата за підсумками чотирьох місяців 2011 року становила 4463 гривні, за підсумками 2010-го — 3742 гривні. Це більш як на 40 відсотків вище, ніж у середньому в Костянтинівці, і вище середньої зарплати в області.

КОМЕНТАР

Андрій ШИЯНЬ, Костянтинівський міжрайонний прокурор:

«Перевірка проводиться за офіційним листом. Я не пам'ятаю посадову особу, котра нам його надіслала, але лист був на підставі звернення деяких депутатів місцевої ради про те, що директор на підприємстві, м'яко кажучи, зловживає службовим становищем. Ви попросіть у міськраді, там напевно копія листа збереглася. І на підставі цього листа ми проводимо перевірку. Поки вона не закінчена, нічого не можемо сказати про результати. Чому так тривало? Ми нині фахівців замовляємо через прокуратуру області. Це дуже тривалий процес. Діємо суворо в рамках закону про прокуратуру. Коли інформація стечеться, дамо оцінку всім матеріалам і скажемо: так, там усе добре або: ні, недобре».

Однак останнім часом у контролюючих структур виник непідробний інтерес до мало не найблагополучнішого підприємства міста. Ось уже три місяці на «Кварситі» не припиняються перевірки, ініційовані Костянтинівською міжрайонною прокуратурою. Підприємство перевіряють КРУ, інспекція з праці, податкова служба, екологічна інспекція, Держпромнагляд у Донецькій області. Чим спричинена така пильна увага?

У профкомі підприємства розповіли, що приводом для численних перевірок нібито став лист депутатів міськради, адресований керівникові Державного агентства з управління корпоративними правами та майном (агентство до «Кварситу» не має жодного стосунку). Після чого керівник відомства звернувся до Костянтинівської міжрайонної прокуратури із проханням перевірити викладені факти. Депутати, стурбовані станом справ на підприємстві, на диво сором'язливі й не поспішають виступати привселюдно, мабуть, воліючи діяти не прямо, а через правоохоронні органи. Деякі служби починають перевірки за другим колом. Але й актів про наявність порушень фінансово-господарської діяльності підприємству ніхто не надав!

«Створюється враження, що всіма способами вишукується можливість знайти якесь порушення в роботі адміністрації підприємства, — йдеться в листі трудового колективу «Кварситу», відправленого до редакції. — Перевірки, що не припиняються, відволікають працівників від виконання своїх функціональних обов'язків, що призводить до морально-психологічної напруженості в колективі. Звернення до Донецької обласної прокуратури із проханням пояснити, на підставі чого відбуваються тотальні перевірки прибутково і стабільно працюючого підприємства, залишилося без відповіді. Ми відправили колективні листи про допомогу Президентові України, до Верховної Ради, Прем'єр-міністру і Генеральному прокуророві, чекаємо від них допомоги і просимо Вас про правдиве висвітлення у Вашій газеті ситуації, що склалася навколо нашого підприємства».

ДОВІДКОВО

Кількість працюючих на «Кварситі» — 250 осіб.

У 2010 році сплачено: податку на прибуток — 931 тисячу гривень, податку на доходи фізичних осіб — 1846 тисяч гривень, у Пенсійний фонд — 3883 тисячі гривень, в інші фонди — 655 тисяч гривень.

«Приймаємо заспокійливе — перевіряльники замучили»

Одразу на прохідний кореспондент «Голосу України» стала свідком конфліктної ситуації. Представники підприємства відмовилися пропускати на територію двох співробітників обласного КРУ, посилаючись на відсутність у ревізорів підстав для позачергової перевірки. Самі ревізори від коментарів для газети відмовилися. Так само небагатослівні були співробітники податкової служби та екологічної інспекції, які в цей день працювали на підприємстві. Згодом на прохідну приїхав помічник міжрайонного прокурора, котрий наполягав на тому, що співробітники КРУ все-таки повинні потрапити за ворота. Представники «Кварситу» послалися на положення закону про контрольно-ревізійну службу, відповідно до якого для проведення позапланової ревізії мають бути вагомі підстави — рішення суду або порушення кримінальної справи. Таких документів ревізори не мали. Помічник прокурора зажадав, щоб керівництво підприємства поїхало негайно з ним до міжрайонної прокуратури й дало пояснення. Ситуація навколо «острівця стабільності» і справді загострилася.

«Уперше колектив розбурхався, коли люди в цивільному почали зупиняти автомобілі, що виїжджають із підприємства, пред'являли посвідчення і без присутності понятих обшукували машини, — розповідає голова профкому «Кварситу» Галина Голуб. — Потім були КРУ, інспекція із праці, податкова... Люди вже на нервах, приходять до мене, плачуть. Запитують: «Що відбувається, у чому ми винуваті?». Коли вже неможливо було стримувати колектив, ми провели загальні збори працівників підприємства».

На збори було запрошено представників обласної держадміністрації, обкому профспілки, костянтинівського міського голову, секретаря і депутатів міськради, міські засоби масової інформації. Але в роботі зборів, крім ЗМІ, взяв участь лише голова Донецького обкому профспілки будівельників і промбудматериалів (у його складі перебуває профспілкова організація «Кварситу») Сергій Пономарчук, якому голова Федерації профспілок України, народний депутат України Василь Хара доручив розібратися на місці зі скаргою працівників ККНВП «Кварсит». У залі висіли гасла: «Руки геть від «Кварситу!», «Не заважайте нам працювати!», «Кварсит — не об'єкт під розбирання!», «Наші діти хочуть їсти, нас влаштовує те, що маємо!». «Просимо Вас відгородити нас від необґрунтованих нападок і дати нам спокійно працювати на благо колективу і членів наших сімей», — ідеться у зверненні до Президента України, Прем'єр-міністра України, Голови Верховної Ради України, Генерального прокурора. Під документом поставили підписи всі працівники підприємства.

Працівники «Кварситу», з якими я поспілкувалася, розповіли, що за всі 13 років існування підприємства такої кількості перевірок і перевіряльників не пригадують. «В останні кілька місяців замість того, щоб розглядати якість виробів, я пишу листи й займаюся нашими шановними гостями. Я взагалі не можу працювати», — скаржиться технік-лаборант Олександр Голуб. «Приймаємо заспокійливе, тому що перевіряльники замучили. Постійно бігаємо, якісь документи даємо. У мене нині звітний період, розриваюся між роботою і ревізорами. Скільки можна?» — обурюється начальник відділу Юлія Глушко.

«Директора скривдити не дамо!»

У колективі думають, що перевірки — не що інше, як тиск на нинішнього директора Миколу Трегубова. «У нас склалося враження, що нам просто готують зміну керівника, — каже голова профкому. — Підприємство унікальне, єдине в Україні, зі своїми технологією і специфікою роботи. Микола Федорович — професіонал своєї справи, і заміни йому на даному етапі немає. Тринадцять років тому він своїми руками створив наш «Кварсит», прорахувавши й довівши доцільність відділення цього виробництва від заводу «Автоскло», що розвалювався. Зумів зібрати навколо себе колектив однодумців, перетворити підприємство в родину з усталеними добрими традиціями й активним громадським життям. Це далеко не гірший приклад керівника, і ми його скривдити не дамо».

«Коли розвалився завод «Автоскло», тих, хто бажав прийти сюди було достатньо, — згадує начальник відділу з виробництва радіотехнічних виробів Костянтин Осипов. — Але наш директор відібрав кращих із кращих фахівців. Виробництво дуже складне, точне, не має жодної рекламації. Продукція серйозна. І раптом нас хтось підозрює... Та ви займіться тими, хто не платить зарплату, в кого борги!»

«На «Кварситі» я працюю вже 11 років, — каже наладчик Віктор Колпак. — Перед цим за дев'ять років змінив 13 місць. Там, де я працював, — вже нічого немає, все закрилося або розвалилося. І я не хочу втратити це місце». Начальник науково-виробничого відділу Дмитро Поколенко розповів, що підприємство працює стабільно, тому що займається новими розробками: «Не стоїмо на місці: розробляємо нові технології, матеріали, досліджуємо їх. Директор як професіонал вникає в усі розробки. Це дуже важливо, як ми працюватимемо в майбутньому. Якщо прийде людина зі сторони — чи зможе вона вникнути в технологічний процес, унікальний на всьому терені СНД?»

«Боюся, що після таких нападок на наше підприємство постраждає соціальна сфера, — висловлює побоювання регулювальник радіоапаратури Володимир Черкасов. — Я пам'ятаю, як розвалювався завод «Автоскло». Доходило до того, що хліб на картки видавали в заводській їдальні. Не хотілося б, щоб таке повторилося. Нині директор, колектив — всі працюють злагоджено. Руйнувати це не можна. Будемо боротися!»

Захищати працівникам є що: на підприємстві повністю виконується колективний договір, яким передбачено цілу низку соціальних благ для трудящих. Наприклад, кілька років тому за рахунок безпроцентної позики 170 працівників установили в будинках автономне опалення. Майже кожен четвертий скористався з можливості отримати позику на встановлення металопластикових вікон, що виготовляються тут-таки, на заводі. Путівками для сімейного відпочинку на море та в дитячі оздоровчі табори забезпечуються всі бажаючі. Крім того, заводчани є членами полку Українського козацтва і разом з міліцією виходять на патрулювання міських вулиць. До того ж, як у старі добрі часи, таким добровільним «дружинникам» надають, відповідно до колективного договору, три додаткові дні до відпустки.

Чи обґрунтовані побоювання працівників «Кварситу» в тому, що неспокійна обстановка навколо підприємства може позначитися на його роботі? «Не всі розуміють, що не можна ламати цикл. Зрив однієї-двох поставок до Росії — і буде великий скандал, — переконаний директор Микола Трегубов. — Наші обтічники поставляємо на завод, який виготовляє ракети. Ракетами оснащуються кораблі, призначені для Індії. Якщо не вкомплектуєш корабель ракетами — замовники виставлять штраф, і це піде на нас. Сьогодні я гарантую, що ми не зірвемо жодної поставки. Я знаю, як ми працюємо і які є заділи. Але не гарантую, що поставки буде забезпечено, якщо заберуть мою команду. Тому що ті, хто сьогодні рветься на підприємство, — вони хочуть його роздерибанити».

«Обстановка в колективі настільки напружена, що наші працівники збираються прийти на найближчу сесію міськради і прямо запитати в депутатів, які в них претензії до нашого підприємства», — каже Галина Голуб. У Костянтинівці, де після розпаду Союзу збанкрутували всі ключові підприємства, досі існує багатомільйонна заборгованість у зарплаті перед працівниками вже «мертвих» заводів. Ніхто з колишніх керівників підприємств за це не був покараний. Але ж когось збагатили ці руїни? На жаль, на запитання, куди пішли державні кошти і державне майно, чомусь правоохоронні органи не дали відповіді. На такому тлі більш ніж дивною видається пильна увага до стабільно працюючого «Кварситу». Наскільки відповідають істині деякі твердження про те, що активність перевіряльників спричинена особистим конфліктом Миколи Трегубова із кимсь із посадових осіб міста? А може, комусь не до душі принциповий і суворий директор?

У своєму зверненні до Президента України колектив «Кварситу» попросив «захистити керівника і підприємство загалом від брехливих анонімних нападок». Знайти в Костянтинівці людей, які були б незадоволені роботою підприємства, авторові цих рядків так і не вдалося. Але ж наскільки впливовими повинні бути ці невідомі громадяни, якщо за їхнім листом уже три місяці тривають перевірки! За цей час «батьки міста» так і не знайшли можливості зустрітися з колективом підприємства й поговорити про ситуацію, що виникла. У розмові з кореспондентом «Голосу України» секретар міськради зізнався, що знає людей, які підписали згаданий лист у Київ, але... «Розумієте, місто в нас маленький, і ці люди не хотіли б...» Не хотіли б чого — оприлюднити свої прізвища? Чи уникнути підозр у тому, що депутати й керівництво міськради, замість того, щоб відстоювати інтереси виборців, дбають про зовсім інші інтереси?

Ліна КУЩ.

КОМЕНТАР

Юрій РАЗУМНИЙ, секретар Костянтинівської міської ради:

«Відповідні служби займаються підприємством, перевіряють, наскільки його робота відповідає вимогам законодавства. Підприємство державне, нас воно взагалі жодним боком, за великим рахунком, не стосується. Єдине — платежі за землю і прибутковий податок відстежуємо через податкову. Я так розумію: є група, що підтримує керівника, а є люди, які не згодні. Але втручатися в роботу підприємства не вважаємо за потрібне. Це не наша компетенція з'ясовувати, хороший керівник чи поганий. Якщо будуть результати перевірок і якщо нам доведуть до відома — будемо в межах своїх повноважень приймати якісь рішення».

КОМЕНТАР

Сергій ПОНОМАРЧУК, голова Донецького обкому профспілки працівників будівництва і промбудматеріалів:

«Федерація профспілок України, обком профспілки стурбовані ситуацією, що склалася навколо стабільно працюючого підприємства. Народний депутат України, голова ФПУ В. Хара відправив 10 червня 2011 року депутатський запит на ім'я Генерального прокурора В. Пшонки із проханням провести прокурорську перевірку правомірності таких численних перевірок «Кварситу». «За інформацією голови профкому, є загроза рейдерського захоплення підприємства, — йдеться в запиті. — Прошу Вас, шановний Вікторе Павловичу, розглянути звернення і провести перевірку дій Костянтинівської міжрайонної прокуратури». А міському голові Сергію Давидову варто було б прийти і зустрітися із трудовим колективом. Запросити депутатів, які підписали лист, поговорити начистоту. Чого тут боятися? Якщо прокуратура щось знайшла — озвучте. Якщо ні — то скільки будуть ще шукати? Рік, два, три? У колективі побоюються, що внаслідок «перетряски» знизиться зарплата, зменшаться замовлення. Профспілки — на боці трудового колективу підприємства, що відстоює своє право на роботу».

Ситуація навколо «острівця стабільності» і справді загострилася

За гектар родючої землі — податок у п'ять гривень

РЕАЛІЇ

— Що вигідніше іноземним компаніям — заплатити немалі гроші за придбання землі чи, особливо не витрачаючись, експлуатувати її і примножувати свої капітали? — з таким запитанням голова Комітету Верховної Ради з питань агрополітики та земельних відносин Григорій Калетнік звернувся до учасників «круглого столу» на тему: «Земельна реформа в Україні — на часі». Його проведення ініціювали Вінницькі обласна рада та обласна державна адміністрація. До участі в розмові запросили депутатів облради, сільських голів, керівників сільгосппідприємств, представників державних структур, безпосередньо зайнятих у вирішенні питань земельних відносин. На жаль, чинне законодавство в земельній сфері не забезпечує умов для поліпшення життя селян. Не гарантує воно продовольчої безпеки держави. На цьому особливо наголошували промовці. За їхніми словами, від гарного врожаю власники паїв не мають жодного зиску. Так само, як і територіальна громада. Багатіють інші, ті, хто орендує землю. Більшість таких структур на Вінниччині мають безпосередній зв'язок з іноземними компаніями. Ось куди йдуть грошики з вінницької землі. Хіба така ситуація лише на Вінниччині? Земельна реформа, як зазначено в темі розмови, справді на часі.

«За таких умов іноземці раді б тисячу років господарювати»

— Продовжуючи мораторій, ми обманюємо самих себе, обманюємо тих сім мільйонів власників земельних паїв (приблизно стільки їх нараховується нині в державі), — каже Григорій Калетнік. — Мораторій вигідний насамперед не селянам, а тим іноземним компаніям, для яких у нашій державі створено такі вигідні умови, яких немає в жодній іншій країні.

— Фіксований сільськогосподарський податок на землю у нас становить, не повірите, від п'яти до десяти гривень за гектар, — уточнює депутат Вінницької облради, керівник сільгосппідприємства з Тростянецького району Юрій Гнатюк. — І це за гектар родючої ріллі, з якого на буряках можна отримати до двох тисяч доларів прибутку. Зі вмілого господарювання, звичайно. Мені, молодому керівнику, не зрозуміло, чому ніхто не порушує питання про збільшення розміру цього виду податку. Я підрахував: якби ставку підняти до двохсот гривень за гектар орендованої землі, то тільки в нашій області додатково мали б у бюджет 200 мільйонів гривень. Поки що ці кошти потрапляють у кишені тих, хто використовує землю. Тим часом деякі структури вже орендують понад ста тисяч гектарів сільськогосподарських земель. А в державі бідкаються, що грошей не вистачає.

Чужинцям продавати не будуть

— Після детального вивчення земельного законодавства насамперед у країнах Європи дійшли висновку, що землю можна продавати тільки нашим громадянам і фермерам, — продовжує Григорій Калетнік. — Таке само право матиме держава. Іноземцям, як приватним особам, так і компаніям, робити це буде зась. Тому всі спекуляції навколо цього треба припинити. Бо в проекті закону нема навіть шпаринки, через яку іноземці могли б пробратися до нашої землі.

Ми створили для іноземних компаній таку зручну схему викачування грошей за використання землі, якої немає в жодній країні світу.

За словами голови парламентського комітету, у таких країнах, як Німеччина, Франція, Чехія, так само, як у Прибалтиці, зробили обмеження на відкритий продаж землі на десять років. Тобто після запровадження в дію земельного законодавства протягом цього часу землю могла придбати тільки фізична особа й тільки громадянин цієї країни. За десять років ринок сформувався, і ціна стабілізувалася, згодом ринок відкрили, але ніякого ажіотажу після цього не виникало.

Скільки га в одні руки?

— Головне в ринку землі не купівля-продаж, а забезпечення виробництва продукції, продовольчої безпеки держави, — наголошує Г. Калетнік. — Під час зустрічей люди інколи нагадують про ваучерну приватизацію підприємств у 1990-х роках. Тоді переважна більшість трудівників залишилися ні з чим. Підприємства перейшли до рук спритників. Не дивно, що в декого виникає побоювання, чи не повториться те саме нині. Тому сьогодні набуває актуальності роз'яснювальна робота. Треба дати відповіді на всі запитання, що цікавлять власників паїв.

Найчастіше запитують: «Скільки гектарів можна буде купити одній людині і за якою ціною?». У Франції, наприклад, одна людина може купити не більш як 150 гектарів землі сільськогосподарського призначення. Є країни, де ця цифра більша — 200, 300 або 500 гектарів. У нас у законопроекті прописано 1700—2100 гектарів, таку площу землі зможе придбати одна людина. До того ж передбачено декларування доходів. Треба буде пояснити, де ти взяв кошти на купівлю землі.

Вартість гектара поля фахівці оцінили від 8 до 18 тисяч гривень. Але з часом вона зростатиме. До того ж суттєво. Коштуватиме приблизно так само, як в Європі. У Франції нині за один гектар треба заплатити сім тисяч євро, у Польщі — п'ять тисяч.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ

За результатами соціологічних досліджень, приблизно 10—15 відсотків власників паїв мають бажання або необхідність продати свої земельні частки. Загалом у державі це трохи більш як 700 тисяч осіб.

— У деяких країнах земельне законодавство являє собою товсту книжку, — наголошує Г. Калетнік. — Я тримав її у руках. Там усе зібрано в одному документі. Нема посилань на додаткові підзаконні акти. Ми так само хочемо зробити своє земельне законодавство прямої дії, як Конституцію.

Чи перепаде щось громаді

Керівник територіальної громади села Росоша Липовецького району Володимир Сличук наголосив на необхідності чіткого визначення частки податку за землю, яка залишалася б безпосередньо для громади.

— Нині ситуація така, — каже Володимир Сличук, — що якщо в орендаря добра воля чи чуйне серце, він може виділити кошти на банку фарби чи листок шиферу. А так буває нечасто. В більшості випадків вони посилаються на те, що сплачують податок, мовляв, які до них претензії?

— Ми пропонуємо такий механізм, щоб кошти від податку за землю залишалися територіальним громадам, — підтримав сільського голову Григорій Калетнік. — Щоб сільрада не ходила з простягнутою рукою: дайте на ремонт дороги, клубу чи дитсадка, а мала свої кошти.

На Вінниччині є досвід обговорення власної Концепції реформування місцевого самоврядування, пілотний проект якої запроваджено в регіоні. «Ми за таким само принципом проведемо обговорення питань, пов'язаних із земельною реформою, — наголосив голова облради Сергій Татусяк. — Для цього використаємо такі масові заходи, як збори і сходи в населених пунктах, сесії сільських і селищних рад, залучимо депутатів до роз'яснення головних моментів реформи під час зустрічей із виборцями на округах. Окрему увагу приділимо пенсіонерам, які є власниками земельних паїв».

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.
Фото автора.

У Вінниці на засіданні «круглого столу» внесли пропозиції до проектів законів із земельних відносин голова Комітету Верховної Ради з питань агропромислового комплексу з земельних відносин Григорій Калетнік (крайній праворуч)***, голова Вінницької облради Сергій Татусяк та заступник голови облдержадміністрації Василь Черній.***

ДО РЕЧІ

На Вінниччині, порівняно з іншими регіонами, найбільше власників земельних паїв — 506 тисяч осіб (це вісім відсотків від загальної кількості в державі). З них 117 тисяч передали свої частки в оренду. Причому 60 відсотків власників — пенсіонери. Середній розмір паю в області — 2,5 гектара. Орендарі сплачують за один пай приблизно 600 гривень на рік, здебільшого в натуральному вигляді, тобто сільськогосподарською продукцією. А гектар вінницької землі оцінено в середньому в 12,5 тисячі гривень.

ДОБРИЙ ДОСВІД

«Лісову пісню» заспівають по-новому

Корпуси дитячого оздоровчо-лікувального табору з поетичною назвою «Лісова пісня» розкинулися під крутою горою серед лісу в селі Привороття-2. Здаля чути дитячі голоси, сміх, у басейні, що на подвір'ї, плюскочуться хлопчики та дівчатка, йде весела командна гра. Одразу відчувається: дітям тут добре, вони навіть не реагують на гурт гостей, серед яких керівники області та району.

Розташовано табір на території Національного природного парку «Подільські Товтри». Кажуть, тутешніми стежками ходив легендарний Устим Кармалюк. Хто з юних, почувши такі історії та дізнавшись про те, що неподалік табору — старовинне місто-музей Кам'янець-Подільський, не мріє відпочивати саме тут?! Цьогоріч «Лісова пісня» виграла тендер на оздоровлення дітей за рахунок коштів бюджету Хмельницької області на 700 тисяч гривень. Наразі відпочили вже тисяча, а загалом за рік тут побувають чотири тисячі дітей.

Понад 20 років тому табір побудував місцевий цементний завод. У роки незалежності він відпустив «Лісову пісню» у вільне плавання. Табір став дочірнім підприємством, яке має власний валовий дохід, що обчислюється дев'ятьма з половиною мільйонами гривень. Нинішнього року прогнозують прибуток у півтора мільйона. Табір забезпечує п'ятиразове харчування, туристичні й розважальні послуги, лікування захворювань верхніх дихальних шляхів, опорно-рухового апарату, оздоровлення мінеральною водою, стоматологічну допомогу, має власну лабораторію, апарати УЗД. Для юних відпочивальників працюють кінозал, бібліотека, силові тренажери та басейн. А до мальовничого озера звідси — лише 150 метрів.

Голова Хмельницької обласної адміністрації Василь Ядуха **(на знімку)** оглянув табір і подякував колективу за те, що він зберіг його. Чиновник зауважив, що з-поміж 13 стаціонарних дитячих оздоровчих закладів області «Лісова пісня» має гарні шанси стати кращою. Слід тільки осучаснити її, збудувати корти, замінити застаріле медичне обладнання.

Головний лікар закладу Таїр Ногієв розповів, що ці плани поступово реалізуються. Придбано сучасний комфортабельний автобус, а цьогорічний прибуток пустять на ремонт спального корпусу, закуплять фізіотерапевтичне обладнання. Мають намір щорічно вкладати кошти і в благоустрій території. Колектив «Лісової пісні», яку обслуговують 85 працівників, переконаний, що вона ще «заспіває» по-новому. Очільник області запевнив, що з допомогою не забариться і влада, адже табір уже нині працює на авторитет Хмельниччини. Тут відпочивають діти з різних куточків України.

Віра ШПИЛЬОВА.
Кам'янець-Подільський.
Фото автора.

Гарні показники — гарна зарплата

ДП «Свердловантрацит» перше серед держпідприємств Міненерговугілля України перейшло на нові тарифні ставки й оклади.

Виходячи з мінімального розміру заробітної плати (922 гривні), з першого липня тарифні ставки на підприємстві підняли до 941 гривні. Кошти на підвищення зарплат обсягом 43 млн. гривень вдалося відшукати завдяки підтримці компанії ДТЕК. Порівняно з червнем минулого року відзначається також приріст обсягу видобутку на 6635 тонн, або на 1,3 відсотка. За червень підхідницькі колективи держпідприємства пройшли 2741 метр розкривальних і підготовлювальних виробок. Затверджена міністерством місячна програма виконана на 108,8 відсотка. Загалом у державному підприємстві забезпечено значне перевиконання програми лінійними прохідницькими бригадами.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Хочемо зробити своє земельне законодавство прямої дії, як Конституцію

Патріотизм — це відповідальність

Україна стоїть напередодні двадцятої річниці незалежності. Президент Віктор Янукович проголосив незворотність вибору на модернізацію держави, гуманізацію розвитку, забезпечення нової якості життя людей. Успіх реформ передусім залежить від розвитку виробничої сфери, насамперед від галузей, що визначають науково-технічний прогрес, в тому числі машинобудування. Кардинальні зміни в житті країни, народу, регіонів, підприємств потребують нестандартних рішень, особистостей, здатних вести вперед.

Таким прикладом у місті Умань є ПАТ «Уманьферммаш» — основний бюджетонаповнювач, частка якого у валовому виробництві становить понад 30 відсотків. Досвід роботи колективу машинобудівного підприємства, який з 1983 року очолює заслужений машинобудівник України Анатолій Ліпкан, унікальний: вдалося не лише в роки розвалу зберегти завод, а й розширити, кардинально змінити виробництво, вберегти соцсферу (гуртожитки, магазини, їдальні, медичний пункт та інше), зробити системою благодійну діяльність. Із цих критеріїв роль заводу в житті міської громади дуже вагома і не має аналогів у регіоні.

Керівництву підприємства вдалося згуртувати навколо себе однодумців, переорієнтувати виробництво, налагодити ділові зв'язки. На сьогоднішній день ПАТ «Уманьферммаш» випускає добротну продукцію для АПК та металургії, яка експортується в країни близького і далекого зарубіжжя. А для міської громади завод — це насамперед робочі місця, відрахування до бюджету, розбудова міської інфраструктури. Усі уманчани знають, що праця на «Уманьферммаші» престижна, високооплачувана. Великий соціальний пакет передбачає для працівників та пенсіонерів колективний договір підприємства, який є найбільш соціально спрямованим в області.

Та найголовніше, чого не побачиш на інших підприємствах країни, — це будівництво житла.

З 1991 року для працівників збудовано житлові будинки на 1039 квартир. Завдяки «Уманьферммашу» в місті розбудовано цілі мікрорайони з усією інфраструктурою, відремонтованими дорогами, комплексами соціальних послуг, спортивними та дитячими майданчиками.

Виробничо-фінансові здобутки найбільшого трудового колективу, його патріотизм зумовлюють відповідальність перед рідним містом, урешті-решт, перед своєю країною. Як історик, можу сміливо констатувати, що діяльність генерального директора А. Ліпкана та очолюваного ним колективу гідно продовжує традиції черкаських підприємців-меценатів XIX століття Яхненків, Симиренків. Підприємство ремонтує міські дороги, розбудовує спортивні майданчики, впорядковує вулиці, дворики, будує автобусні зупинки. На честь 65-ї річниці Перемоги збудовано меморіал Героїв Уманщини — підтримано і втілено в життя ініціативу ветеранів-уманчан. Щорічно надається істотна допомога медичним закладам, спортсменам, релігійним громадам, громадським організаціям — ветеранів війни та праці, воїнів-афганців, чорнобильців. Допомагають у виданні підручників науковцями вузів, збірок місцевих поетів.

ПАТ «Уманьферммаш» капітально реконструйовано й утримується стадіон, який є найкращим у області. Нещодавно створений з ініціативи А. Ліпкана ФК «Уманьферммаш» — володар кубка області 2011 року. Загалом у футбольному клубі, який утримує завод, займаються сотні дітей.

З цієї розповіді може скластися враження, що змальовується міфічне місто «Сонця» Кампанелли, однак в основі всього лежить самовіддана праця колективу, виважливість, чіткість, злагодженість роботи всіх ланок, контроль і постійний пошук.

На заводі немає місця запізненням, прогулам, невиконанню дорученої справи. Керівник до деталей володіє всією повнотою інформації, знає мало не кожного працівника, проблеми всіх ланок, завжди ставить конкретні цілі і контролює їх виконання, адже має свою життєву формулу успіху: компетентність, конкретність, контроль.

Один із представників робітничої династії — оператор верстата з ЧПУ машинобудівного виробництва №3 Андрій Цмок.

Як педагог, знаю, що досить істотна, життєво необхідна допомога надається всім без винятку освітнім закладам міста. Уманська ЗОШ №3, директором якої я є, побудована заводом і постійно тісно співпрацює з ним, а генеральний директор — голова піклувальної ради школи. І в свята, і в робочі будні заводчани часті гості в школі. Наша співпраця різнопланова і не зводиться лише до надання матеріальної допомоги. Хоча було б несправедливо не згадати, що отримував її навчальний заклад завжди, хоч би які труднощі переживав завод і в радянські 80-ті, і в кризові 90-ті. Отримує її і нині.

Діти працівників підприємства навчаються у школі і вже не одне покоління випускників працює на підприємстві. Наші вихованці здобувають вищу освіту за напрямленнями «Уманьферммашу». Учні, учителі не лише відвідують підприємство з екскурсійною метою — із заводчанами ми разом святкуємо День машинобудівника, День школи, проводимо спільні концерти, КВК, театральні вистави, спортивні змагання.

Допомога заводчан — одна із важливих підвалин, на якій ґрунтуються досягнення нашої школи, котра входить в десятку кращих навчальних закладів області за результатами участі учнів в предметних олімпіадах на рівні області і України, в конкурсах захисту робіт МАН. Протягом останніх років виховано трьох стипендіатів Президента, 20 переможців України з предметних олімпіад. Школа виростила призерів України, Європи з веслування, метання молоту, акробатики. Й учителі, й учні — лідери спартакіади міста. Спортивні класи школи як переможці області вісім разів брали участь у фіналі змагань в МДЦ «Артек», п'ять — в першості України на змаганнях «Нащадки козацької слави», вони — призери області з шахів, шашок, баскетболу, футболу.

Щопонеділка А. Ліпкан як депутат обласної ради здійснює прийом громадян, і не лише уманчан. Звертаються тисячі людей, і жодне прохання не залишається без уваги. Для багатьох ця допомога — остання надія. Не випадково на виборах до обласної ради серед 9 претендентів лідер «уманьферммашівців» здобув беззаперечну перемогу.

Досвід діяльності колективу ПАТ «Уманьферммаш» на чолі з генеральним директором Анатолієм Ліпканом гідний наслідування. Що більше буде таких прикладів доброчинства з боку керівників підприємств, бізнесменів, то швидше наша країна наближатиметься до ідеалів громадянського суспільства та демократичної держави.

Андрій ПІКАЛЮК,
депутат міської ради, заслужений учитель України.

Фото надано ПАТ «Уманьферммаш».

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 29/5005/7381/2011 від 16.06.2011 р. Товариство з обмеженою відповідальністю "РУНА СТАР" (код ЄДРПОУ 37212886, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграда, буд. 225) було визнано банкрутом в порядку ст. 52 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на три місяці, ліквідатором Товариства з обмеженою відповідальністю "РУНА СТАР" (код ЄДРПОУ 37212886) призначено ініціюючого кредитора Товариство з обмеженою відповідальністю "ВЕКТОРС ПЛЮС" (код ЄДРПОУ 36840985). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації оголошення надсилати заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграда, буд. 153.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ТОВ "СКАРЛЕТ - ДОНЕЦЬК" повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон виставляються активи ТОВ "СКАРЛЕТ - ДОНЕЦЬК", а саме - будівля матеріального складу (літ. Ю-1), площа - 1009,1кв.м., яка розташована за адресою: м. Донецьк, вул. Умова, 1 р, початкова ціна продажу - 802 180,94грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 160 436,19грн. З фіксованими умовами аукціону та технічною характеристикою об'єкту можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 20% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 26005709162704 в ПАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 380805, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору торгів - ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій обл. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 10 календарних днів із дня публікації у газеті до 13.00 год. 26 липня 2011р. включно. Аукціон відбудеться після 10 календарних днів із дня публікації інформації 27 липня 2011р. на Донецькій філії товарної біржі "ИННЕКС" о 14.00 год. за адресою: м. Донецьк, вул. Ходаковського, 5. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі-продажу з ліквідатором ТОВ "СКАРЛЕТ - ДОНЕЦЬК". Довідки за телефонами: (062) 304-37-21, 304-77-83.

Ухвалою Господарського суду Вінницької області № 5/67-10 від 16.06.2011 року у справі про банкрутство ТОВ "Могилів-Подільська фабрика "Чайка" (24052, с. Брониця, Могилів-Подільський район, Вінницька обл., код 02968763) відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором по справі № 5/67-10 призначено арбітражного керуючого Марковського С.С., (м. Вінниця, вул. П. Тичини, 15/1, ліцензія АВ № 420233 від 26.02.2010 р., тел 26-13-94, 27-83-45, моб. 097-56-555-25, офіс - м. Вінниця, вул. Келецька, 126/137, ід. 2202006752).

Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Львівської області (м.Львів, вул. Личаківська, 128) від 05.07.2011 року по справі № 5015/3265/11 Дочірнє підприємство "Добробут Рема" Відкритого акціонерного товариства "Львівський завод радіоелектронної медичної апаратури" (код ЄДРПОУ 30705959, м. Львів, вул. Заводська,31 р/р 2600642773 у ПАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Львів, МФО 380805 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором даного підприємства згідно даної постанови призначено арбітражного керуючого Надлонка Андрія Івановича. 79066, м. Львів, вул. Зубрівська, 25а/33. Ліцензія АВ № 470296 від 23/03/10.

Приватне підприємство "ГЕПАРД" КОД ЕДРПОУ 25419993 (65013, м. Одеса Миколаївська дорога,142) зареєстроване відповідно до Свідоцтва про державну реєстрацію юридичної особи серія АОО № 253033 від 20.02.1998 року) сповіщає про свою ліквідацію, відповідно до рішення засновника від "24" череня 2011 року. Відповідно до вимог законодавства України строк пред'явлення кредиторських вимог становить два місяці з дня публікації повідомлення про припинення юридичної особи. Претензії надсилати за адресою : 65013, м. Одеса, Миколаївська дорога, 142. Голова Ліквідаційної комісії Беспалько А.В.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 06.06.2011 р. у справі № 44/484-б Товариство з обмеженою відповідальністю "Компанія Вертикаль" (03148, м. Київ, вул. Жмеринська, б. 1; р/р 26000300008908 в ПАТ "БАНК ФОРУМ", МФО 322948, код за ЄДРПОУ 32919911) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Назаренко Ларису Сергіївну (ліцензія серії АВ N 547932 від 15.12.2010 р.). Адреса для листування: 02095, м. Київ, вул. Срібнокільська, б. 24, а/с 39, тел. (044) 599-17-92 .

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м, Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 30.06.2011 року по справі № 43/144 Товариство з обмеженою відповідальністю "Сафарі-Центр" (03151, м. Київ, вул. Ушинського, 27, кв. 73, код 32620296) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Гусара І.О. (Ліцензія серії АВ № 307316 від 06.03.2007р.), поштова адреса: 01030, Київ-30, а/с 29.

Товариство з обмеженою відповідальністю "РЗА Електронікс" (код ЄДРПОУ 36248302) повідомляє, що 30.06.2011 р. загальними зборами учасників прийнято рішення про реорганізацію ТзОВ ,,РЗА Електронікс" шляхом приєднання. Претензії кредиторів ТзОВ"РЗА Електронікс" приймаються протягом двох місяців з моменту публікації даного оголошення за адресою: 79059, м. Львів, вул. Щурата, 12, кв.35.

Засновником Товариства з обмеженою відповідальністю "Томтехснаб" (код 36099306, м. Миколаїв, вул. Одеське шосе,69/3) 30 червня 2011 року прийнято рішення про ліквідацію та призначено ліквідаційну комісію на чолі з Михайличенко Яною Геннадіївною. Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за адресою: 54056, м. Миколаїв, а/с 14.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 02.06.11р. по справі № 38/5005/6536/2011 Товариство з обмеженою відповідальністю "ПАЙН" (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграда, буд. 142, ЄДРПОУ 34589096) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Приватне підприємство "Евстевія" (49000, м. Дніпропетровськ, пров. Добровольців, буд.24, ЄДРПОУ 35808008).

Загальними зборами учасників Товариства (Протокол № 01/07/11 від 01.07.2011 р.) прийнято рішення про ліквідацію Товариства з обмеженою відповідальністю "СБ ПЛАН БАУ УКРАЇНА" (код за ЄДРПОУ 35436918; 04074, м. Київ, вул. Вишгородська, буд. 28/1; р/р 26000010003954 в ПАТ "Унікредит Банк" МФО 300744).

Головою ліквідаційної комісії призначено Бєлову Олену Анатоліївну. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення. Адреса для листування: 04074, м. Київ, вул. Вишгородська, б. 28/1, тел. (044) 254-21-13.

Постановою Господарського суду Закарпатської області від 30.06.2011р. по справі № 5/116, визнано банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю "Спільне українсько-американське підприємство "Сільськогосподарська виробничо-переробна компанія "Берег-Фудс", код ЄДРПОУ 33698164, адреса банкрута: 90202, Закарпатська область, м. Берегово, вул. Б. Хмельницького, 65.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного Дідича Михайла Андрійовича (ліцензія АВ № 499164 від 25.01.2010р.); адреса ліквідатора - поштове відділення № 18, а/с 83, проспект Свободи, 3, м. Ужгород, 88018. Тел/факс (031-2) 67-29-21).

Постановою Господарського суду Вінницької області від 21.06.2011 року по справі №10/115-10 Дочірнє підприємство "Барська нафтобаза" ПП "Агроком" (23000, Вінницька область, ст. Бар, вул. Залізнична, 5, код ЄДРПОУ 30870815) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючою Лещенка Анатолія Михайловича, ліцензія серії АВ №547993 від 19.01.2011 року, тел./факс (0432) 35-56-61, адреса: 21050, м. Вінниця, вул.Червонохрестівська, 4, кв. 3.

Постановою Господарського суду Кіровоградської області від 23.06.2011 р. по справі №2/66 визнано банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю "Барбарис і Ко" (код ЄДРПОУ 32744717, адреса: 28000, Кіровоградська обл., м. Олександрія, вул. Червоного Козацтва, 120) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Пашковського Андрія Анатолійовича, ліцензія АВ № 499050 від 15.12.2009 р. (28000, Кіровоградська обл., м. Олександрія, вул. Героїв Сталінграда, 17, КВ. 69, тел. (05235) 7-00-59).

ТБ "Запорізька універсальна торгова біржа" повідомляє про проведення аукціону з реалізації майна банкрута. На аукціон виставляється трьокімнатна квартира розташована за адресою: місто Запоріжжя вул. Радгоспна, 30, кв. 45. Початкова ціна продажу 169 581,96 гривень.

Заявки на участь в аукціоні приймаються до 19.08.2011 року. Публічні торги відбудуться 22.08.2011 року о 10.00 за адресою: Запорізька область, м. Бердянськ, вул.К. Маркса, 11/12. Умови участі в аукціоні за телефоном: (0612) 95-85-37.

Ухвалою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, буд. 157 від 30.05.2011р. порушено провадження по справі №04-05/5/58-9Б про банкрутство Приватного вищого навчального закладу "Донецький інститут психології і підприємництва" м. Донецьк (83101, м. Донецьк вул. Куйбишева, 31а, ЄДРПОУ 21972687, п/р 2600901517281 в Філії ВАТ "Укрексімбанк", МФО 334817), одночасно введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Несвіт Людмилу Пилипівну (ліцензія серія АВ № 158237 видана 17.09.2006р.). Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення за адресою: 83056, м Донецьк, вул.Маметової, буд.8 кв. 2.

Виклик до суду

Суддя Дніпровського районного суду м. Херсона Гордимов А.В. повідомляє про слухання цивільної справи за заявою Сімінченко О.П. про поділ майна набутого під час шлюбу, яке відбудеться 18.07.2011 року о 09-00 год. за адресою: м.Херсон, вул. Маяковського.6/29, каб.602, та викликає до суду відповідача:

Сімінченко Станіслава Олександровича, 22.12.1968 року народження.

У разі неявки у судове засідання відповідача справа буде розглядатися у Вашу відсутність.

Ліквідатор ТОВ "Луксор" спільно з ТОВ "Всеукраїнський аукціонний дім" повідомляють про проведення відкритих торгів (аукціону) з реалізації майна банкрута.

На відкриті торги виставляється наступне майно:

Лот №1: Нежитлові будівлі: адміністративно-складський корпус, літ. А, заг. пл. 1494,5 м²; склад, літ. Б, заг. пл. 3616, 2 м²; прохідна, літ. В, заг. пл. 46,0 м², навіс, літ. З; споруди.

Зазначене нерухоме майно розташоване за адресою: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, пров. Сільський, буд. 35, на земельній ділянці площею 2,3524 га. Правоустановчі документи не земельну ділянку не оформлялися.

Початкова ціна продажу: 3 640 522,00 грн. без ПДВ.

Для реєстрації учасника аукціону слід внести гарантійний внесок у розмірі 364 052,20 грн. на розрахунковий рахунок ТОВ "Всеукраїнський аукціонний дім" (код ЄДРПОУ 37149090; п/р №26006060518261 у Запорізькому РУ ПАТ КБ "ПРИВАТБАНК", МФО 313399) з призначенням платежу: гарантійний внесок у розмірі 10% за участь в аукціоні 19.08.2011р, лот №1; ТОВ "Луксор".

З повною характеристикою майна можна ознайомитися за адресою: Автономна Республіка Крим, м.Сімферополь, пров. Сільський, буд. 35; додаткова інформація про умови ознайомлення з об'єктом та умови участі у відкритих торгах (аукціоні) за телефоном (095) 447-15-32.

Заявки на участь в аукціоні приймаються до 16 серпня 2011 року включно, з 10.00 до 15.00, за адресою: м. Запоріжжя, вул. 40 років Радянської України, б.51, прим. 152, к. 3, та за телефоном: (095) 447-15-32.

Відкриті торги (аукціон) відбудуться 19 серпня 2011 року о 14 год. за адресою: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, пров. Сільський, буд. 35.

ТОВ "УТБ "Соціум" повідомляє про проведення аукціону з продажу активів, які знаходяться на балансі власника ЗАТ "Промінь"

Об'єкт продажу: Лот №1 - нежитлова триповерхова будівля з підвалом, заг. пл. 2039,3 кв.м., та земельна ділянка кадастровий номер: 7410100000:02:035:0049, заг. пл. 1925,0 кв.м.

Початкова вартість лоту - 3171206,16 грн. без ПДВ.

Місцезнаходження лоту: м. Чернігів, вул. Святомиколаївська ,19.

Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни продажу та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону у розмірі 17 грн. перераховується на р/р 2600523254 ТОВ "УТБ "Соціум", БВ ВАТ "Райффайзен Банк АВАЛЬ" м. Київ, МФО 380805, код 32946461.

Аукціон відбудеться 26 липня 2011 р. об 11 год. за адресою: м. Чернігів, пр-т Миру, 68, конференц-зал. Прийом заявок закінчується 22 липня 2011р. о 17 годині за адресою: м. Чернігів, пр-т Миру, 68, оф.1207. З порядком оформлення участі в аукціоні звертатись за телефоном (0462) 661-064.

Постановою Господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 29.06.2011 по справі № 5016/1830/2011(18/28) товариство з обмеженою відповідальністю "Николаев-Теплица" (код ЄДРПОУ 36328602, юридична адреса; 57220, Миколаївська область, Жовтневий район, с. Пересадівка, вул. Кіровоградська, 10 п/р 2600801024925 в ВАТ "Кредобанк" МФО 325762) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Черепенко Вікторію Григорівну, (ліцензія серії АВ № 521510 від 06.07.2010 р., поштова адреса: 54017, м. Миколаїв, вул. Московська, 54-а).

Ухвалою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 11.05.2011р. порушено провадження у справі № 50/210-б про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "САЛЮКС" (03148, м. Київ, вул. Гната Юри, буд. 9, к. 414, р/р 26001159041800 в АКІБ "Укрсиббанк" м. Харків, МФО 351005, код ЄДРПОУ 35635834) та введено процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Кривенка Олега Олеговича (08600, обл. Київська, м. Васильків, вул. Пархоменко, 34-а) ліцензія серія АВ № 470477 від 09.06.2010р.

Заяви кредиторів до боржника приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3 а) від 26.05.2011р. було порушено справу про банкрутство № 13/376/2011 відносно Комунального підприємства "АЛЧЕВСЬКЕ БУДІВЕЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ", код ЄДРПОУ 01240261, адреса: 94018, Луганська обл., м. Стаханов, пр. Леніна, буд. 67, номер рахунку у банку 2600930121798, МФО 304353 у ПІБ м. Стаханов.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шалашного Леоніда Олександровича, ліцензія АВ № 482083 від 16.09.2009р., який мешкає за адресою: 93193, Луганська обл., м. Новодружевськ, вул. Миру, буд. 4, кв. 6, ід. номер 3082907837.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. В'ячеслава Чорновола, 29/32) від 30.06.2011р. у справі №10/325(11/37) товариство з обмеженою відповідальністю "Компанія "Август" (ідентифікаційний код 13756656, місцезнаходження: 25006, м. Кіровоград, вул. Кірова, буд. 53/64, кім. 402, п/р 26006302332851 у філії "Відділення ПАТ Промінвестбанк в м. Кіровоград", МФО 323301) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором товариства з обмеженою відповідальністю "Компанія "Август" призначено арбітражного керуючого Корольова Володимира Миколайовича (ліцензія від 30.03.2007р. серія АВ № 307372, поштова адреса: 02147, м. Київ-147, а/с №75, тел. (067) 761-88-19, e-mail: vkorolev@i.ua). Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

13.05.2011 р. Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) у справі № 50/390-б) прийнята постанова про визнання банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури щодо Товариства з обмеженою відповідальністю "Крам Авто" (02002, м. Київ. вул. Луначарського, буд.22-а, ідентифікаційний код 30404263, поточний рахунок 26003301310 в АКБ "Форум" м. Київ, МФО 322948).

Ліквідатором Товариства з обмеженою відповідальністю "Крам Авто" призначено арбітражного керуючого Юринця А.В. (03148, м. Київ, вул. Якуба Коласа, 6 В, кв. 27. Ліцензія АВ № 547774 від 21.09.2010р.).

Загальними зборами учасників Товариства (Протокол № 30/06/11 від 30.06.2011 р.) прийнято рішення про ліквідацію Товариства з обмеженою відповідальністю "МАРБАХ-УКРАЇНА" (код за ЄДРПОУ 31238001; 03040, м. Київ, вул. Бурмістенка 11, к. 1; р/р 26007001300436 в ПАТ "ОТП-банк" МФО 300528).

Головою ліквідаційної комісії призначено Бєлову Олену Анатоліївну. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення. Адреса для листування: 02095, м. Київ, вул. Срібнокільська, б. 24, а/с 70, тел.(044) 254-21-13.

Постановою Господарського суду Донецької області №5/115б від 20.06.2011р. фізичну особу -підприємця Маркелова В"ячеслава Миколайовича (86060, Донецька обл; м. Авдіївка, вул. Карла Маркса.,б.2А, кв.57, ІПН 2561616671) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначений Корчагін Юрій Володимирович (ліцензія АВ № 499142; 87512, м. Маріуполь, вул. 60 років СРСР б.4 кв.36).

ГОЛОС УКРАЇНИ № 128 (5128)
СУБОТА, 16 ЛИПНЯ 2011

На IV Міжнародному конкурсі артистів балету в Сеулі відзначено танцівників Національної опери та балету України Катерину Ханюкову (I премія) та Андрія Писарєва (спеціальний приз журі)

У малій галереї столичного Мистецького арсеналу відкрилася виставка Володимира Кузнєцова «Відновлювана зброя». Символ проекту — дитяча рогатка як ознака незалежності художника

Один проти десятьох

Дещо про уродженця села Острів Дубенського району Трохима Семенюка — прототипа головного героя роману «Моонзунд» Валентина Пікуля

МАЛЕНЬКІ СЕНСАЦІЇ

Він міг здобути не меншу спортивну славу, ніж легендарний українець Іван Піддубний, якби на перешкоді не стала Перша світова війна. Коли був матросом Балтійського флоту, не переставав активно займатися боротьбою, сподіваючись, що ці тренування стануть у пригоді після війни. Але в історію увійшов не як борець, а як герой, що знищив німецького есмінця та підірвав російського корабля, щоб той не дістався ворогу. Він став прототипом головного героя роману Валентина Пікуля «Моонзунд», написаного через понад півстоліття після цих подій.

Він — це Трохим Семенюк (у романі — Семенчук) із села Острів Дубенського району, де його тепер мало хто пам'ятає. Навіть прізвище та ім'я на надмогильній плиті ледьледь проглядаються...

У романі «Моонзунд», що побачив світ у 1973 році, Валентин Пікуль розповідає про моряків Балтійського флоту та складну історичну обстановку, в якій діють головні персонажі. Серед них — Трохим Семенчук, затятий спортсмен і не менш затятий більшовик. Пізніше його погляди на життя зміняться, але у 1915-му Семенчук не визнавав іншої ідеології, крім більшовицької. Зрештою, не так більшовицької, як антицарської. Навіть своєю борецькою практикою хотів довести, що з глибин простого люду гряде нове покоління — сильне, сміливе.

Трохим Семенчук як борець зазнав лише однієї поразки, про яку розповідає Пікуль. Було це під час флотського чемпіонату, переможець якого отримував право їхати на першість Росії у Петербург. Семенчук дуже хотів перемогти, але втома від тижневого рейду, з якого щойно повернувся, не дозволила Трохиму одержати перемогу. Втім, навіть у ранзі переможця він навряд чи покинув би свій «Гром». Бо невдовзі есмінець вступив у бій з німецькою ескадрою. Коли від німецьких торпед загорівся «Гром», Семенчук підпалив корабель, щоб не дістався ворогові...

Після екранізації роману всі зацікавились: наскільки «Моонзунд» відповідає документальній правді й хто той Трохим Семенчук, про якого складали різні легенди?

— Загадок про Трохима Семенюка, мого рідного дядька, справді дуже багато, — розповідає 80-річна Текля Семенівна Кісільчук **(на знімку ліворуч)** із села Острів Дубенського району. — Я його добре пам'ятаю. Повернувшись із флоту, Трохим Іванович поселився у батьківській хаті. Привіз із собою дружину — росіянку Євдокію, розкішну пані, яка ходила у дорогому вбранні. Їхня сім'я була не з бідних. Бо не ледарювала, мала землю, господарство. Коли прийшли «совєти», хотіли у них цю землю забрати. Дядько Трохим опирався. Тоді зайди вирішили взяти його силою: десятеро проти одного. Дядько, маючи два метри зросту і неабияку силу, дав їм таку відсіч, що вдруге його не посміли зачіпати.

У родині фотопортрет Трохима Семенюка не зберігся. А отаким герой постав на екрані.

І все ж у дядьки Трохима трагічна доля, — продовжує Текля Семенівна. — Як і у його дружини. Спочатку зловмисники підстерегли і вбили Євдокію, а потім і дядька Трохима. Це сталося у 1944 році. Його смерть була мученицькою: дядькове тіло розрубали на десять частин. Нині воно покоїться на цвинтарі у селі Острів. Щоправда, на плиті дядькове ім'я трохи затерлося. Треба, доки живу, його оновити. Нехай нинішня молодь, а заодно й наступні покоління, знають, якою достойною людиною був їхній земляк.

Євген ЦИМБАЛЮК, Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

День гончаря в Опішні

Цього року урочистості, як завжди, проходили на базі Центру розвитку духовної культури Національного музею-заповідника українського гончарства в Опішні в рамках III тижня національного гончарного здвиження «Здвиг-2011». На свято зібрались тисячі людей. Під час офіційної церемонії відкриття Дня гончаря привітальні слова говорили представники місцевої, районної та обласної влади, почесні гості із США, Німеччини, Норвегії та Литви.

З ранку до пізнього вечора на майданчику Центру розвитку духовної культури проходив III Міжнародний мистецький фестиваль-ярмарок «Гончарний всесвіт в Україні-2011». Художники-керамісти, гончарі, різьбярі, майстри вишивки і ткацтва, лозоплетіння з різних регіонів України пропонували величезний асортимент високомистецьких творів, виготовлених власноруч.

Для гостей свята організатори приготували низку різноманітних розваг: конкурси гончарів і малювальниць на «найбільший горщик», «найвищу вазу» тощо, мистецькі майстер-класи, «Гончарський аукціон», дитячі й молодіжні розваги, мандрівки гончарною столицею на кінному возі. Упродовж дня звучали виступи фольклорних колективів, а київський гурт традиційної музики «Бутя» давав майстер-класи з українських танців.

У рамках Дня гончаря вперше в Опішні проходив I Національний фестиваль-конкурс «BodyCeramicFestUkrain» — декорування тіла людини фарбами за мотивами творів кераміки, їх декору, у тому числі й за допомогою гончарної сировини (глина, ангоби). Учасниками фестивалю стали художники та моделі з Полтави, Опішні, Кременчука, Одеси, Малих Будищ, Микільського, Новомосковська, Дніпропетровська, Луцька, Миколаєва, Рівного, Решетилівки та Попівки. Художники постаралися на славу, створивши справжні натільні шедеври. «Всі роботи надзвичайно гарні», — каже голова журі Віктор Карпенко — президент української асоціації тату та пірсингу, — але конкурс є конкурс». За рішенням професійного журі найвищу нагороду — «Гран-прі» — отримали художниця Тетяна Метель та модель Олександр Оленич за роботу «Прихована мудрість».

Ще однією несподіванкою для гостей свята став Національний ковальський фестиваль «Вакулафест-XXI» — свято ковальського мистецтва, данина історії та своєрідний акт відродження тисячолітньої традиції єднання ковалів і гончарів. Учасниками ковальського фестивалю стали сім майстрів з Сум, Донецька, Львова та Опішні. Кожен з них створив високомистецькі художні твори на тему гончарства. Переможницею стала єдина жінка-учасниця — Емілія Сидор зі Львова. Її робота «Опішнянські коники» вразила експертну раду.

Цілий день найкращі кухарі України пропонували смачні страви національної української кухні. Насамкінець Дня гончаря пройшла святкова етнодискотека.

Світлана ПРУГЛО.

На знімку: гончарський майстер-клас.

Фото надано музеєм-заповідником.

Манявському скиту — 400 літ

Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет очолив святкову літургію в Хрестовоздвиженському Манявському чоловічому монастирі, що в Богородчанському районі, з нагоди 400-річчя його заснування.

— Я щороку приїжджаю в Манявський скит, щоб помолитися на цьому святому місці, благословити людей, утверджувати віру і відроджувати духовність в нашій державі, — сказав журналістам патріарх Філарет. Він зазначив, що Манявський скит має велике значення в житті українського народу, як і Києво-Печерська і Почаївська лаври. «400 років цей монастир був свідком історії нашого народу», — підкреслив він.

До Манявського скиту прийшли сотні вірян. Приміщення не вмістило всіх, і багато людей під дощем слухали Божественну літургію. Після неї освячено Хрест на честь 400-річчя скита та в пам'ять про з'явлення Пресвятої Богородиці в 1652 році. В урочистостях взяли участь голова облради Олександр Сич та голова облдержадміністрації Михайло Вишиванюк.

Манявський православний чоловічий монастир заснував Йов Княгинецький (1550—1621). Монахи у цій місцині оселилися 1608-го, але перша невелика церква збудована і освячена 1611 року.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

На знімку: пам'ятна дошка на честь Йова Княгинецького.

Фото автора.

Луганські хористи стали лауреатами фестивалю церковної музики в Польщі

Камерний хор Луганського державного інституту культури і мистецтв «Alma mater» став лауреатом II премії в категорії «Хори музичних навчальних закладів» XXX ювілейного міжнародного фестивалю церковної музики «Хайнувка-2011», що проходив у Польщі. Цей фестиваль — один з найвідоміших і найпрестижніших хорових конкурсів у світі, що проводиться щорічно під незмінним почесним патронатом президента Польщі. Потрапити сюди дуже складно, тому великою честю є вже запрошення колективу до участі в ньому. За словами журі, виступ «Alma mater» уразив усіх не тільки гарною гармонією голосів, а й інтерпретацією творів, які виконувалися. «Щедрівка» О. Яківчука в супроводі інструментів перенесла слухачів у різдвяну атмосферу. Колядка «Темненька нічка» В. Степурка захоплювала якістю жіночого вокалу. Конкурсна програма хору включала різностильову духовну музику. «Alma mater» виконав твори П. Чеснокова, М. Леонтовича й С. Дегтярьова. А виконання колядок і щедрівок, що вважають близькими до церковної музики, було на фестивалі несподіванкою. Колядка В. Степурка й щедрівка О. Яківчука — це музика, написана в сучасній манері, і її технічно дуже складно виконати. У своїй категорії луганчани поступилися тільки хору Російської академії музики ім. Гнєсіних.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Семенчук підпалив корабель, щоб не дістався ворогові...

Запізнілий пошук дороги до себе
героя нової повісті Миколи Махінчука

СУЧАСНА ПРОЗА

Розпочну свої нотатки запитанням самому собі, яке, думаю, не сподобається авторові. Чи молодь читатиме цю книжку? Бо що для них цікавого, коли вона починається тим, як головний герой цього художнього твору Володимир Скрипка святкує свій ювілейний день народження, а потім збирається у відпустку? І не багатьох, мабуть, схвилюють натяки його колег, чи повернеться він після відпочинку на робоче місце? Адже дехто з них був би радий, якби він назавжди застряг на дачі...

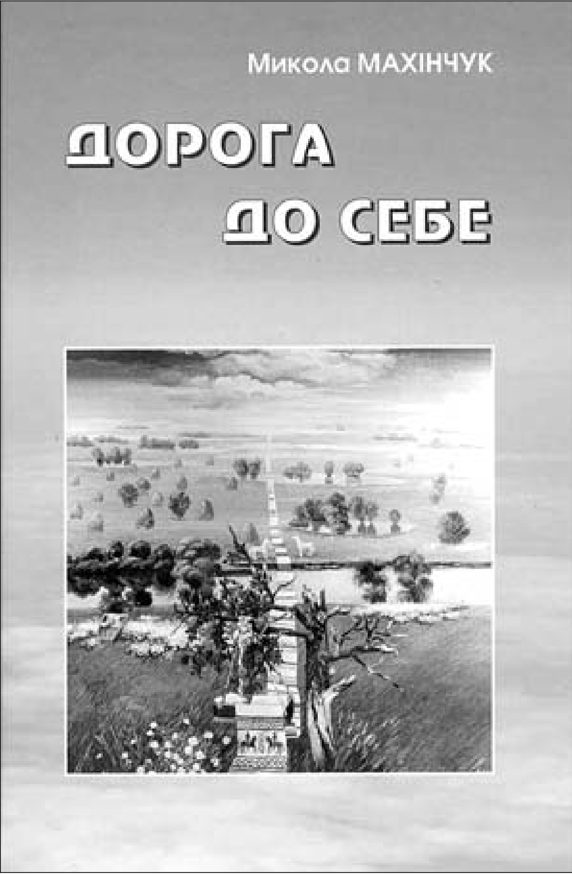
Власне, над цим Скрипка не замислюється. Йому душно від інших думок: «Господи, невже й справді шістдесят? Не віриться. Бо ніби й не жив ще. Весь час поспішав кудись, щось та когось доганяв, з нетерпінням поглядаючи вперед, де маячила якась чергова мета... Все, як один день, змигнуло... Невже й справді це та межа, зупинившись біля якої, маєш дати відповідь: що ж далі? Куди? За чим?»

Отже, ця книжка, швидше, для ровесників Володимира Андрійовича. Вона повчальна для них, бо він знає що робити на пенсії. У нього глиба нереалізованих із молодості задумів: «Мати гарну пенсію і писати книжки».

А тут у переддень ювілею звідкілясь узялася молода циганка, яка натякнула про щось цікаве і загадкове у його долі. Ніби в нього в роду був хтось дуже знатний. Потім його дорога розділилася на три, і тепер його велика рідня блукає по всьому світу...

Та остаточне програмне завдання на відпустку герою повісті Миколи Махінчука «Дорога до себе» під час привітання на дачі дає син: «Допиши нарешті книжку про того блукаючого життям чоловіка... Розкажи людям про шляхи-дороги вашого покоління...»

Володимир Скрипка не зважає на дошкульні зауваги дружини: «Дай Боже тобі і про сьогоднішнє ще подбати». Він занурюється у свій домашній архів, де наштовхується на запис в одному з блокнотів про відвідини Інституту історії АН України і згадку про книжку «Землі Королівства Польського».

Що це за королівство було таке, певно, мало хто знає з читачів. Автор також розповідає про нього стисло, але читач може лише позаздрити наполегливості й настирливості героя, як він докопувався до його історії. І той пошук був не лише копіткий, а й цікавий. Саме він і вивів героя повісті, який каже: «Син хоче розкопати історію нашого роду, от і запріг мене» на відкриття.

«Запряжений» батько під час відпустки зустрічається з багатьма людьми, просиджує в архівах та музеях і все-таки знаходить коріння свого роду, що було дуже непросто зробити, бо не залишилося нікого, хто міг би розказати про те.

А історія роду героя справді надзвичайно цікава і драматична. Адже син одного з попередників родоводу Володимира Скрипки, козака Бугая, прозваного так за могутню постать і велику силу, став генералом Бугайовим і жорстоко розправився з повстанцями Королівства Польського, під Тернополем зарубав онука Ванди Бугаєвської...

Автор повісті через історичні та архівні документи добирається до джерел назви хутора Скрипки і його зв'язку з родоводом козака Бугая.

А щоб дізнатися, як Бугаї стали Скрипками, чия велика «рідня блукає по світу», треба прочитати книжку.

Окрім цієї цікавинки, в повісті чимало сміливих і гострих описів того, як жив головний герой, його сміливих і гострих тлумачень певних періодів минувшини і віянь нинішніх незалежно-перебудовчих часів. Автор змальовує кілька драматичних сторінок історії України, зокрема козаччини, що привертає увагу до цього художнього твору.

Так, зокрема, герой коментує суперечливий і дискусійний уривок з «Історії русів» Осипа Бодянського про опального гетьмана Мазепу, значно вивищеного нині над усіма тодішніми керманичами України:

«Мазепа був далеко не такий, як тепер його малюють, амбітний і підступний. Викопав яму своєму благодійнику — Самойловичу, щоб посісти його місце. Одна рука його творила добро, а інша — немилосердність. Ніяк не міг пробачити Палію, що той козакує на його Білоцерківщині, а він мусить сидіти в Батурині та виконувати волю Москви».

Герой повісті замислюється над тим, чому традиції братовбивства й досі живуть, сміливо і категорично твердить: «За більшовиків розгортали неодноразово «соціалістичне змагання» з винищення власного народу. І в незалежній-залежній Україні творять те саме... Усе на продаж, аби самому бути пупом землі. Це ж треба: бандити стають героями України, а її патріотів зовуть фашистами...».

Наведені вище сентенції, як і пошукова дорога Володимира Скрипки, гадаю, мають привернути увагу і молодих читачів. Бо, якщо він із великими затратами часу та енергії дошукується істини-коренів свого родоводу у запізнілий час — перед виходом на пенсію, за відсутності живих свідків, переказів чи побутових записів, то нинішній молоді, як і сину героя повісті, треба це робити завчасно. Щоб не шкодувати потім.

Наприкінці цих нотаток про книжку кілька запитань до автора повісті, відповіді на які, гадаю, буде цікаво знати всім, хто її прочитає.

— Миколо Гавриловичу, у тебе багато чого спільного із твоїм героєм. І ти, і він родом із Київщини. Ви обидва працювали в Кабінеті Міністрів, щоправда, на різних посадах. У вас спільні мрії — у пенсійний період писати книжки. У твого героя один, а в тебе два сини. І твоя повість написана на їхнє прохання. А що є спільного в родоводі твого героя і твоєму? Чи все це така складна і вишукана авторська вигадка?

— Звичайно, спільного тут чимало. Бо це історія нашого і попереднього поколінні! Але Скрипка — не я. Він все-таки докопався до свого прапрапра — козака Бугая — на глибині 250 літ. Я, на жаль, цим похвалитися не можу — всі родові зв'язки обриваються у третьому коліні. Тож повість — суто художній твір, натяк кожному: шукайте свої корені.

— А Королівство Польське — це не вигаданий, історичний факт? Чи не збираєшся ти детальніше, ширше описати його?

— Це королівство — не вигадка. Я посилаюсь у повісті на історичні джерела. Вони достовірні і цікаві. То шматочок нашої історії. Але писати про неї щось більше не планую. Бо вже інші теми підпирають перо.

Отже, шановні читачі-пенсіонери, берімо приклад з головного героя повісті Миколи Махінчука «Дорога до себе». І необов'язково кожному писати книжки. Можна ж вирощувати городину, фрукти. Розводити рідкісних тварин і птахів. Будувати чи добудовувати власноруч свої садові будинки і тим самим залишати пам'ять про себе. Щось майструвати, ремонтувати, малювати. Треба оберігати, захищати наше майже смертельно поранене довкілля. Віддавати сповна свої знання і досвід, теплоту та увагу онукам, школярам, молоді! Слід жити активно, а отже — цікаво.

Герой повісті Миколи Махінчука після відпустки не повертається на роботу, бо там відбулося сучасне реформування — скорочення, перестановки кадрів. Та йому не хочеться вже більше бути чиновником, бо доторкнувся до чогось важливого, живого, захоплюючого — джерела певної глибини історії свого роду. Йому треба виконати синове прохання. Він своїм прикладом закликає: треба завчасно розповідати про своїх батьків і прадідів, збирати і досліджувати втрачені відомості про свої родоводи, допомагати у цьому пошукові молоді...

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

У магії Кременця — сила України

Інвестиційний проект під такою назвою презентовано у старовинному Кременці на Тернопільщині. Його ще називають волинськими Афінами. Кременець багатий архітектурними та сакральними пам'ятками. Тут чимало храмів, діє Богоявленський жіночий монастир. За допомоги польської сторони облаштовано єдиний у світі літературно-меморіальний музей уродженця цього міста, видатного польського поета Юліуша Словацького. Волинська гімназія дала початок Київському університету св. Володимира. Нині у її стінах, які дихають історією, розташований обласний гуманітарно-педагогічний інститут імені Тараса Шевченка. А багата рослинність місцевого ботанічного саду була перевезена до Києва, де стала основою університетського ботанічного саду імені Фоміна. Але й Кременецький ботанічний зберігся і є окрасою міста.

Над містом височіє Замкова гора з руїнами давньої фортеці. Ця твердиня була єдиною у XIII столітті, яка встояла перед монголо-татарами. За легендою неподалік місцевої каплички Богдан Хмельницький заховав свій меч. Хто його знайде, той відродить могутність України. Кременець має великий потенціал для розвитку зимових видів спорту: тут є санна траса, трампліни. Неподалік — Свято-Успенська Почаївська лавра, Божа гора, джерело святої Анни. Це місто люблять поляки, з ним пов'язана доля багатьох видатних особистостей Польщі. Звичайно, щоб Кременець став справжньою туристичною перлиною, потрібні чималі інвестиції. Голови облдержадміністрації Валентин Хоптян і обласної ради Олексій Кайда, які побували на презентації проекту, обіцяли виділяти кошти з обласного бюджету на ці цілі. І хоча назва проекту доволі претензійна, але якщо Кременець зуміє себе належним чином подати, залучити інвесторів, у нього буде велике туристичне майбутнє.

Реконструкція бою на Замковій горі.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Фото **Юрія ЗАРУЦЬКОГО.**

ХРОНІКА

«Між Карпатами і Татрами»

Минуло десять літ відтоді, як побачив світ перший випуск двомовної літературної серії «Між Карпатами і Татрами». До нього ввійшли твори закарпатських поетів та їхніх словацьких побратимів. У цьому виданні дебютували молоді перекладачі — тодішні студенти відділення словацької філології Ужгородського національного університету. Вони і переклали твори українських поетів словацькою, а словацьких — українською мовами. Заснована Тетяною Ліхтей (нині — кандидат філологічних наук, доцент, член Спілки письменників України) серія «Між Карпатами і Татрами» тепер посідає помітне місце у літературно-мистецькому доробку майстрів поетичного слова Закарпаття, Пряшівського, Кошицького самоврядних країв та Братислави. Вийшло вже 15 двомовних випусків.

Цей своєрідний ювілей і став приводом для зустрічі заступника голови Закарпатської облради Андрія Сербайла із керівником проекту Тетяною Ліхтей, перекладачем творів закарпатських письменників на словацьку мову, кандидатом мистецтвознавства, старшим викладачем Пряшівського університету Валерією Юричковою, письменниками Петром Ходаничем, Дмитром Кешелею, Надією Панчук, Христиною Керитою, Василем Густі.

Від імені облради Андрій Сербайло дав високу оцінку книгам серії, подякував Тетяні Ліхтей і Валерії Юричковій за плідну роботу на ниві зміцнення українсько-словацьких літературних взаємин

Василь НИТКА.
Ужгород.

Вернісаж із трьома ювілеями

Днями Донецький обласний художній музей здійснив кілька цікавих проектів.

Маючи в запасниках чимало творів художників Закарпаття, музей підготував виставку робіт кількох класиків українського живопису, недавніх ювілярів. Минулого року виповнилося сто Ф. Манайлу, а у 2011-му — сторіччя художника А. Коцки, А. Кашшаю — «всього» 90, а метри Й. Бокшай та А. Ерделі народились 120 років тому.

Яскрава експозиція цих майстрів продемонструвала не тільки високий рівень закарпатської школи живопису, а й стала виразною ілюстрацією до гасла «Схід-Захід разом».

А в залі поруч розташувалась серія гравюр видатного німецького художника Північного Відродження Альбрехта Дюрера з нагоди 540-річчя від дня його народження. Цікаво, що у самої серії ксилографій «Малі Страсті» теж ювілей — 30 років тому вона була передана на постійне зберігання до музею Донецька московським Музеєм образотворчих мистецтв імені Пушкіна.

Вернісаж зібрав чимало любителів мистецтва, художників, журналістів. Подякувати працівникам музею за цю виставку прийшли консул Німеччини в Донецьку пан Клаус Цилікенс та керівник товариства дружби «Бохум—Донецьк» фрау Маргріт Міцгальські.

Директор музею Галина Чумак згадала ще про один ювілей і привітала присутнього на відкритті народного художника України Володимира Шенделя з його 75-річчям **(на знімку)**.

Микола КАПУСТА
Фото автора.

КУРІНЬ

№ 128 (5128) СУБОТА, 16 ЛИПНЯ 2011

На вихідні синоптики прогнозують у більшості областей нашої країни грозові дощі, місцями — сильні зливи, град, шквали 15—22 м/с. Температура вночі — від 13 до 20 градусів, удень — 26—32; на заході місцями 19—25. Вітер — південно-східний, північно-східний, північно-західний, 5—12 м/с.

ЦЬОГО ДНЯ, 16 ЛИПНЯ

1661. Стокгольмським банком випущено перші європейські банкноти. **1790.** Округ Колумбію визначено як місце розташування уряду США. **1909.** Засновано компанію Audi. **1923.** Беніто Муссоліні заборонив азартні ігри в Італії. **1937.** Народилася Ада Роговцева, українська акторка театру та кіно. **1938.** Відкрито концтабір Бухенвальд. **1951.** Опубліковано повість Дж. Селінджера «Над прірвою в житті». **1965.** Відкрито тунель під Монбланом, який зв'язав Францію та Італію. **1968.** Народився Ларрі Сенгер, один із засновників Вікіпедії. **1972.** Олег Блохін дебютував в збірній СРСР.

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

Фотоетюд Миколи МАГДИЧА.

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

Підготовка

Звідкілясь повідомили, що в Івана Івановича щойно загорілась дача. Усі члени колективу посхоплювалися зі своїх місць і кинулися до кабінету керівника, щоб першими сповістити про несподівану біду. Треба було рятувати добро.

— Стійте! — пролунав серед гармидеру голос нашого громадського активіста Казначеєнка. — Що творите? Таким повідомленням можна взагалі вбити людину, та ще таку вразливу, як наш шановний Іван Іванович — благодійник, партієць, депутат. Потрібна відповідна підготовка...

А й справді. Пішов перший завідувач громадського пункту Сиротинський і сповістив, що люди до гасел уже прислухаються, на заклик уже йдуть, електорат до партії не байдужий. Другий зайшов активіст Довбня і сказав, що додаткові прапори для мітингів готові.

Ніби ненароком завітав до кабінету шефа керівник кур'єрської служби Дубенчук і солов'їним голосом проспівав, що неповторно й гарно виступав Іван Іванович минулого четверга на громадському зібранні, скільки було оплесків. Газети про те вже написали. А якщо не всі написали, то ще напишуть.

Четвертий зайшов Момчигонов і показав керівникові свіжого партійного прапора.

Скарбник Мжичка зателефонував начальникові від імені репортера опозиційної газети і поцікавився, чи готовий Іван Іванович до обіцяного інтерв'ю.

Ще хтось із наших, чужим голосом відрекомендувавшись по телефону, привітав Івана Івановича з тим, що рейтинг його пішов угору.

Неспішно прочовгав коридором вахтер Посмітюх, бурмочучи про себе, але так, щоб було чути у кабінеті начальника, що синоптики нинішнього року обіцяють триста сонячних днів, а хмарних — мізерію.

Аж насамкінець до Івана Івановича навідався громадський активіст Казначеєнко. Прихопив з собою свіжі папери і захоплено рапортував про успіхи та досягнення, натякнув про перспективу. Лише потому співчутливо, щоб не зранити чуйну душу Івана Івановича, повідомив, що дача його уже згоріла...

Іван КИДРУК.

Системознавство

Уся наша державна система тримається на хитрій системі отримання декотрими особами мільйонних дивідендів.

Є підозра

Чи не тому наші депутати вийшли з народу, що серед людей їм не місце?

Із спостережень

Усі, хто буде виступати за свободу слова, у кращому разі отримають торт — один на всіх!..

Олександр ПЕРЛЮК.

АФОРИЗМИ

☞ ***Почав пізнавати істину з азбуки, але було вже занадто пізно.***

☞ ***Його тверде власне переконання допомогло вичавити із себе рештки совісті.***

☞ ***Його заяча душа була в родинних стосунках із тамбовським вовком.***

☞ ***Співставивши свої бажання зі своїми можливостями, пожалкував, що народився на світ.***

Володимир СЛЄПЦОВ.

ІРОНІЧНО

Ми купуємо все більше...

Українці стали жити краще: вони витрачають на придбання різних товарів більше грошей...

(З виступу М. Азарова).

А куди дівати гроші?
Ну, звичайно,
витрачати!
Треба ж бо труси
купити
І харчі якісь придбати:
Картоплину, цибулину,
Капустину
та морквину...
Цукор, пляшечку олії,
Макарони, сіль, хлібину.
Вивертаємо кишені
Й розбирає раптом гнів:
Замість гривнів —
жмут квитанцій
Комунальних платежів:
За тепло, холодну воду,
Газ, електрику, сміття,
Телефон, антену, жеку.
Отаке воно життя...
Наші пенсії стабільні,
Ну а ціни так зросли...
Це — все криза
й Тимошенко
До злидення довели.
Ще ж у нас пенсіонерів
Значно більше,
ніж людей.
Тож, можливо,
всіх їх здати
До архіву чи в музей?

Олег ШРАМКО,
пенсіонер.

Суми.

ДОШКА ПОШАНИ

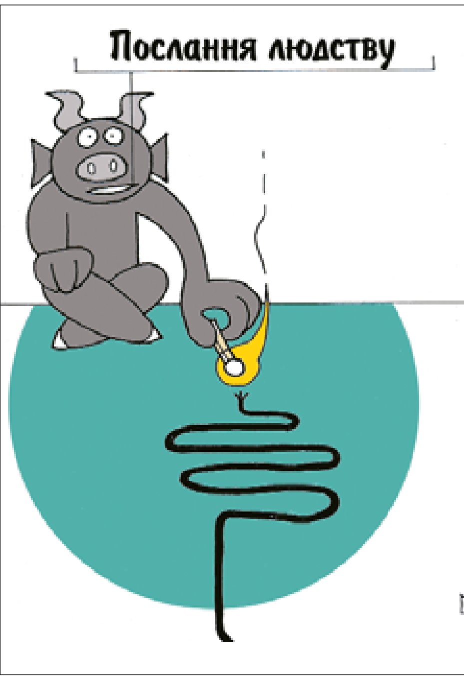
Ілюстрація

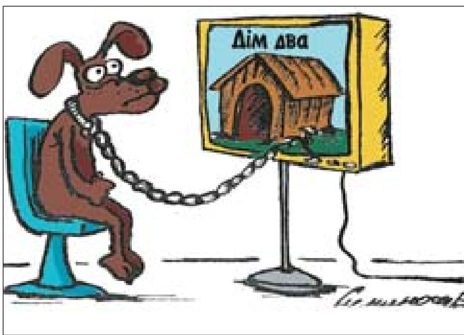
В'ячеслав Кириленко, народний депутат «НУ—НС» (про суд над лідером «Батьківщини» Юлією Тимошенко):

— Улаштувавши безпідставні цинічні судилища над опозиційними політиками, влада стала ілюстрацією до висловлювання: «Розум залишає табір переможців».

Від чергового:

— А все тому, що ваша влада ілюструвала зовсім інше висловлювання: «Переможці не судять».

Одна миска на двох

Юрій Луценко, екс-міністр МВС (про суддів, що займаються його справою і справою Ю. Тимошенко):

— Мені хоч вовчище дістався, а вам щеня...

Від чергового:

— Але що цікаво: вовчище і щеня, виявляється, сьорбають з однієї миски.

Задачка від міністра

Дмитро Табачник, міністр освіти і науки України:

— Я думаю, що комплект логічних задач діти вирішують краще, ніж члени нашого Кабінету Міністрів і я в тому числі...

Від чергового:

— Не скажіть, не кожна дитина розв'яже вашу логічну задачку: хто і скільки отримав від друкування екзаменаційних брошурок для учнів 5—8 класів?

Мрійники

Віктор Ющенко, екс-Президент України:

— Нині ми живемо в таких умовах, в яких мріяли жити Шухевич, Франко, Бандера і навіть Мазепа...

Від чергового:

— Сумніваюся! Тому що вони всі вже давно сиділи б... і все ще мріяли.

Що мав на увазі Мєшков?

Василь Джарти, голова Ради міністрів Криму (про екс-Президента Криму Ю. Мєшкова):

— Приїхав громадянин Російської Федерації й закликає брати вила на людей, на владу.

Від чергового:

— Може, він мав на увазі «брати вілли на владу»? Так їх давно вже побрали...

Пропозиція

Юлія Тимошенко, екс-Прем'єр-міністр України:

— Пропоную ввести в судочинство нову одиницю виміру: один родіон (Кирєєв) — вимір повного абсурду, залежності, некомпетентності й замовлення судді.

Від чергового:

— ... А в пенсійній сфері — 2 тігінка, культурній — 5 кулиняків, оборонній — 10 єжелів, енергетичній — 100 бойків, приватизаційній — 200 рябченків тощо.

Прикмета часу

Валерій Іващенко, екс-в.о. міністра оборони:

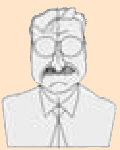
— Сумна прикмета часу: у СІЗО серед сідоків опиняється дедалі більше інтелігентних людей.

Від чергового:

— Просто вони, напевно, на волі перейшли дорогу «на зебрі» сідокам «майбахів» і «мерседесів»...

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА, Вадима СИМИНОГИ, Миколи КАПУСТИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Тетяна УВЄРОВА, Ірина ШАТРОВА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2011 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 20743

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

